

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Divisio Tertia. Octiduanæ Recollectionis per Parabolarum consierationem
faciendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

DIVISIO TERTIA

Octiduanæ Recollectionis per Parabolarum Considerationem faciendæ.

Proœmium.

Quàm frequenter Christus in suis Conciliis
 bus Parabolis seu similitudinibus ad con-
 gendos & instruendos mortalium mores
 usus, ex ipso Evangelicæ doctrinæ contextu
 13. patet, ubi dicitur: *Hæc omnia locutus est
 in Parabolis, & sine Parabolis non loquebatur eis.* Quæ
 autem hunc modum præ alijs adhibuerit, rationem
 hanc esse ajunt Interpretes S. Scripturæ, quod cum
 per Parabolas alius nobis plerumque proponatur
 eidem vitio vel virtuti obnoxius, sincerius de sui
 proposito honestate vel turpitudine judicium fer-
 mus, & factâ deinde ad nos reflexione, miserum vel
 felicem Statum nostrum clariùs cognoscamus, &
 que ad eundem vel detestandum, vel conservandum
 vehementiùs incitemur. Unde & Ascetæ etiam
 de modo fructuosè meditandi scribunt, hunc
 dum præ alijs commendant, dum post discessum
 aliqua virtute aut vitio factum, similem casum
 mandum ajunt, quo quis se ipsum hoc modo
 quatur, Quid si hoc aut illud agentem quem
 videres, quod judicium de illo ferres? an non
 candesceres in illum vehementer, aut summo
 præ

medicines? idem itaque erga te ipsum facito; tu enim es ille vir &c. Quare cum, ut varietas delectet, hos etiam modos, secessum sacrum instituendi, partim jam assignarim, partim adhuc assignaturus sum, placuit & hunc per Parabolas instituendum subministrare; quod eo etiam ex capite libentius facio, quod, cum Sacerdotes Evangelia, in quibus Parabolæ continentur, frequenter pro Concione explicare debeant, id ipsum facilius & utiliùs prædicare queant, si primò easdem meditando ruminarint; & in eadem meditatione ignis, seu Zelus ac desiderium alienæ salutis promovendæ exarserit. Ne tamen à Scopo talibus Exercitijs præfixo discederem, easdem Parabolas sic ordinare studui, ut & quatuor hebdomadarum distributio servaretur, & propriae cuique hebdomadæ meditationes assignarentur, uti in progressu patebit.

MEDITATIO PROOEMIALIS.

Scopus.

DESIDERIUM AD EXERCITIA FRUCTIVOSE SUBVENDA EXCITANDVM.

Punctum I.

Considera I. Cur Christus non modò ipse, antequam Prædicationis officium susceperet, in desertum per 40. dies processerit, uti Matth. 4. legitur, sed etiam Discipulos suos ad similem solitudinem invitavit dicens Matth. 6. *Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum.* Nimirum causam esse, ut semoti à quotidianis curis, & hominum turbis seipso inspicere, & quid ad suam aliorumque salutem abundantius promovendam deesset, à Spiritu Sancto edoceri intelligerent.

Considera II. Quantopere tu quoque opus habeas ejusmodi quiete, utpote qui toties hætenus expertus sis ab ordinarijs

narijs tuis officijs, curis, desiderijs, negotijs &c. Spiritum tuum propemodum oppressum esse, atque adeò nihil magis quam liberam respirandi in Domino facultatem desiderare.

Considera III. Cùm Christus ultro te, tamque benevolens ad talem solitudinem & quietem invitet, quam grato tantum beneficium agnoscere, quamque adeò promptissimè eundem in desertum spirituale sequi, omniaque in rebus, quas tibi ibidem aut omittendas, aut exequenda præscripserit, perfectè obsequi debeas, id quod facies, obsequijs tui spiritualis ductum in omnibus accuratè obsequere. Colloquium ad SS. Patronos, quos rogabis, ut feliciter successus hujus successum Suffragijs suis à DEO impetrentur.

Punctum II.

Considera I. Cùm ex una parte noveris, eà potissimum causa à Christo te in solitudinem duci, ut loquatur ad te, illudque emolliat, ac eum suo corde uniat, ut loquatur secundum cor DEI; ex altera verò parte iterum propriam experientiam didiceris, quam durum ac difficulter se habet cor tuum, utpote quod à tot tamque efficacibus Christi precibus, ac Patrum spiritualium adhortationibus commotum non fuerit, quantopere desiderare debeas, & verò commotum suppliciter à Christo rogare, ut in his exercitijs efficacem quandam modum adhibeat, ad idem cor tuum expurgandum, & voluntatem tuam Sanctissimæ illius Voluntati perfectè aliquando subijciendam.

Considera II. Quòd jam olim Christus nullum alium modum frequentius quam per parabolas loquendi adhibuerit, idque duplici potissimum de causa, ut Scripturarum testatur, tum quia scilicet Parabolæ propter collationem sensuum eum spiritualibus miris modis affectus nostros commovent, voluntatemq; nostram ad quodcunq; volunt, præparant, uti Nathan in Davide expertus est; tum quia doctrina per parabolas tanquam sensibiles species propositæ firmam memoriæ adhærent, uti vel nos ipsi quotidie experimus.

Considera III. Cùm hunc ipsum modum Christus in his exercitijs adhibiturus sit, quanto cum desiderio, & in signis alicujus fructus reportandi te ad illa accingere.

Samuelis assiduo ingeminare debeas: loquere Domine, quia audit servus tuus. Colloquium ad B. V. rogando, ut eademmodum illa omnes Christi Parabolas, & alia verba diligentissimè conservabat, conferens in corde suo, ita similitudinem tibi quoque à Filio suo gratiam impetrare dignetur.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum requiratur, aut conducatur, ut quis opatum ex tali solitudine & conversatione cum Christo fructum reportet, nimirum duo hæc, ut omnia impedimenta, quæ ob stare possent, quò minus Christi vocem perfectè ac facillè percipias, fortiter removeas, & ut copiosum lumen obtineas, quo doctrinam in parabolis proponentis contentam clarè intelligas.

Confidera II. Quænam illa sint impedimenta, quæ tibi potissimum ob stare posse videntur, nimirum negotia, curæ, conversatio humana, & affectus quicumque inordinatus erga creaturas; vide proin, quomodo hæc remove, omnèsque animi vires ad Christi vocem & doctrinam excipiendam convertere velis.

Confidera III. Unde lumen illud spirituale, quod secundo loco necessarium tibi esse dixi, petere debeas, videlicet ab eo igne, qui in die Pentecostes supra Apostolos descendit; imò & supra ipsum Christum, antequam in desertum secederet. Da operam proinde, ut ad Christi exemplum prius baptizeris aquâ sinceræ contritionis aut pœnitentiæ, ut tantò aptior fias ad hunc divinissimum ignem dignè suscipiendum. Colloquium ad Christum, in quo præter alios affectus illa Sponsæ verba frequentius repetere proderit: sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Aut certè illa Apostolorum: *Domine, quò ibimus?* verba vitæ æternæ habes. Subjunges insuper hymnum *Veni S. Spiritus*, eoque tam necessariam ejusdem Numinis assistentiam demissè petes.

Legatur ex lib. de imit. Christi l. 1. c. 20. & illa maximè verba bene perpendantur: in silentio & quiete proficit anima devota, & discit abscondita scripturarum. Ibi invenit fluctuata lacrymarum, quibus singulis noctibus se lavet, & mundet, ut conditori suo tantò familiarior fiat, quanto longius ab omni sæculari tumultu degit.

Pro

Pro prima Die.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS ET SACERDOTIS

Scopus.

Propositum serium tam suam, quam proximi
studiosus deinceps procurandi.

Tessera.

Domino patientiam habe in me, & omnia reddas
Matth. 18.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine peregrè profectore, vocante servos suos, & varia talenta tradente, quæ Matthæus c. 25. describit sequentibus verbis: *Homine profectus vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Dedit quinque talenta, alij autem duo, alij vero unum cuique secundum propriam virtutem, & profectus est. Abiit autem, qui quinque talenta acceperat, & lucratus est in eis, & lucratus est alia quinque. Similiter, qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam Domini sui. Post multum vero temporis venit Dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis, & accedens ad quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, & dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce quinque superlucratus sum. Ait illi Dominus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. Accedens autem, & qui duo talenta acceperat. Et ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. Ait illi Dominus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. Accedens autem, & qui unum talentum acceperat: ait, Domine, scio quia homo durus es, metui, quia non seminasti, & congregas, ubi non sparxisti: &*

Abcondi talentum tuum in terra: ecce habes, quod
 tuum est. Respondens autem Dominus ejus, dixit ei: Serve
 male, & piger, sciebas, quia meto, ubi non semino, & con-
 grega, ubi non sparsi: oportuit ergo committere pecuniam
 tuam Nummulariis, & Seniens ego recepissem utique, quod
 tuum est cum usura. Tollite itaque ab eo talentum, & date
 illi, qui habet decem talenta; Omni enim habenti dabitur,
 & augetur: ei autem, qui non habet, & quod videtur ha-
 bere, auferetur ab eo. Et inutilem servum eijcite in tene-
 bras exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium.

Considera II. Qualem exitum habuerit negligentia ser-
 vi, qui talentum suum abscondit; qualem è contrario illo-
 rum diligentia, qui totidem alia talenta lucrati sunt.

Considera III. Si tibi optio daretur, alterutram horum
 servorum sortem eligendi, an non potius cum diligentibus
 operari, atque adeò simile à Domino præmium expectare,
 quam cum pigro illo servulo talentum defodere, & tam gra-
 ven tibi accerere pœnam mallet? Vide ergo, quid hæc-
 tus egeris, & deinceps saltem in meliorem partem te resolve.
 Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Qualia sint talenta, quæ tibi à Domino tuo
 concessa sunt, nimirum omnia illa media, quæ tibi sunt in
 ordine ad tuam proximique salutem procurandam concessa,
 qualia sunt ex naturalibus quidem ingenium, scientia, vires
 corporis &c. ex supernaturalibus verò vocatio ad religio-
 nem, gratia vocationis, exercitia virtutum juxta instituti
 normam suscepta &c.

Considera II. Quàm præclara sint hæc talenta, sive dan-
 tis charitatem in vocatione, sive accipientis vilitatem, & in-
 gratitudinem, sive ipsorum talentorum propriam excellen-
 tiam, & dignitatem; sive lucrum per illa faciendum, scilicet
 tuam, proximique salutem, sive denique præmium à Domi-
 no ob fidem administrationem offerendum consideres.

Considera III. Si ab ijs, qui tam exigua talenta accepe-
 runt, tam severa ratio exigitur, è contrario autem tam am-
 plium fidelis servitij præmium promittitur, quantum tu, si
 tam præclara talenta malè impenderis, pœnam, indignatio-
 nem.

némque timere; aut quantam, si bene collocaveris, remunerationem à DEO expectare possis; quàmque adeò novos animos concipere debeas ad eadem talenta, quàm optimè poteris, in tuam, proximique salutem impendenda. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quis sit modus ille optimus prædicta talenta collocandi, nimirum si nihil aliud cogitaveris, locum aut operatus fueris, quàm quod DEUS vult, quo modo vult, & quia vult, id est, si semper occupatus sis in ijs rebus, quibus obedientia præscribit; sed & modum, qui tibi vel à Superioribus, vel à regula præscribitur, sedulo observaveris; nihil aliud in tali exercitio, quàm solum DEI beneplacitum ultimatè quasièris.

Considera II. Quàm facilis sit hic modus, sive illi gratia sive auxiliorum à DEO offerendorum copiam & efficaciam sive sociorum cooperantium exempla, sive præmij gratiam magnitudinem consideres.

Considera III. Quid te potissimùm ab hoc modo abstinendo hactenus impedièrit, & quomodo vel nunc tale impedimentum toto animi conatu remove velis. Cogitandum ad Christum repetendo assidue tum illud Davidis Psal. 115. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? tum illud servi Matth. 18. Domine, patientiam habeam in me, & omnia reddam tibi.* Vide, si placet, Ambrosij in notula p. 2. Medit. 185. fol. 486.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 25. & illa maxime verba perpendantur: igitur ad profectum ferveas, quia mercedem laborum in brevi recipies, nec erit tunc amplius tibi dolor in finibus tuis? Modicum nunc laborabis, & magna requiem, imò perpetuam lætitiã invenies.

Pro prima Die.

MEDITATIO II.

Scopus.

Seria detestatio peccatorum antiquorum, & Sita inchoatio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de filio prodigo, quam D. Lucas
 15. sequentibus verbis describit: Homo quidam habet
 tres filios, & dixit adolescentior ex illis Patri: Pater, da
 mihi portionem substantia, quam me contingit. Et divisit il-
 li substantiam; Et non post multos dies congregatis omni-
 bus adolescentior filius peregrè profectus est in regionem lon-
 quam, & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxu-
 riosè. Et postquam omnia consummasset, facta est fames
 valida in regione illa, & ipse cepit egere. Et abiit, & ad-
 iungit uni Civium regionis illius, & misit illum in Villam
 suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem su-
 um de siliquis, quos porci manducabant: & nemo illi dabat.
 Et cum reversus dixit: quanti mercenarij in domo Pa-
 tris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! sur-
 gens, & ibo ad Patrem meum, & dicam ei: Pater peccavi
 in Calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius
 tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens
 venit ad Patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit
 illum Pater ipsius, & misericordiâ motus est, & accurrens
 incidit super Collum ejus, & osculatus est eum. Dixitque
 ei filius: Pater peccavi in Calum, & coram te, jam non
 sum dignus vocari filius tuus: Dixit autem Pater ad servos
 suos: Cito proferte stolam primam, & induite illum, & date
 sandalium in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus: &
 adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus,
 & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & revi-
 vit, & perierat, & inventus est. Et ceperunt epulari. Erat
 autem filius ejus senior in agro, & cum veniret, & appro-
 pinquaret domui, audivit Symphoniam, & chorum: & so-
 citavit unum de servis, & interrogavit, quid hæc essent? Isque
 dixit illi: Frater tuus venit, & occidit Pater tuus vitulum
 saginatum, quia salvum illum recepit. Indignatus est au-
 tem, & volebat introire. Pater ergo illius egressus cepit ro-
 gare illum. At ille respondens, dixit Patri suo: Ecce tot
 annis servo tibi, & nunquam mandatum tuum praterivi,
 & nunquam dedisti mihi badum, ut cum amicis meis epu-
 larer: sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substan-
 tiam

ziam suam cum meretricibus, Senit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum eras, omnia mea tua sunt: epulari autem, & gaudere oportuit quia frater tuus hic mortuus erat, & revixit, peritulum inventus est.

Confidera II. Quam bene tota hæc Parabola tibi conueniat, imò quot partibus tua stultitia Parabolici huiusmodi stultitiam excedat, sive Patrem, quem reliquisti confidens, sive substantiam, quam dissipasti, puta, inspirationes, gratia supernaturalia, virtutes, gratiam, merita &c. amittas, sive meretrices, quibus adhæristi, scilicet mundanas & naturales cupiditates perpendas, sive ipsorum peccatorum, toto discessus tui tempore commisit, multitudinem gravitatem spectes.

Confidera III. Quem fructum ex omnibus hisce peccatis reportaris, an non æqualem filio prodigo? ut scilicet perpetua fame & concupiscentia turpium voluntatum contentus fueris, & his ipsis voluptatibus velut siliquis peccatorum animum tuum pascere desideraris, nec tamen unquam illas satiari poteris, sed exclamare cum Salomone ecclesiasticis Eccl. 2. *Cumque convertissem me ad universa que operaveram, & ad labores, in quibus frustra sum, & in omnibus vanitatem, & afflictionem meam.* Vide ergo, an non æquum sit, ut cum filio prodigo versus dicas: *Quanti mercenarij (id est, Religiosi & religiosi DEO fideliter servientes) in domo Patris mei dicitur panibus (id est, veris & solidis consolationibus) ego autem hic fame perco. Surgam, & ibo ad Patrem meum.* loquium ad SS Patronos, ut facilem tibi ad Patrem meum suis Suffragiis obtineant.

Punctum II.

Confidera I. Quanto cum gaudio & charitate rediens huius prodigus à Patre suo exceptus sit, nam 1. Misericorditer motus est. 2. Accurrit. 3. Cecidit super collum eius. 4. Circumsculatus est eum. 5. Stulam & calceamenta profert ei. 6. Convivio pingui eum adhibuit. 7. Symphoniam in auribus præcepit. 8. Contra fratris invidiam & murmurationem defendit. quæ omnia manifesta sunt indicia singularis amoris ex tali reditu conceptæ.

Confidera II. Quàm multis partibus felicior reditus tuus futurus, maximè si stolam gratiæ, quam tibi circumdare; convivium securæ mentis, aut etiam Evcharistiæ, ornameta cælestium donorum, quæ tibi paravit &c. perpendas; quanto majus item gaudium non tantùm cælesti Patri & Christo, B. V. & Sanctis, sed etiam Domesticis, Externis. De Sanctis, & tibi ipsi ex tali tua reversione sit exortiturum, ut verè applicari possit illud Luc. 1. *Multi in natiuitate ejus (& reversione) gaudebunt.*

Confidera III. Quantos stimulos hæc omnia tibi addere possint, & debeant ad hoc propositum tuum quàm celerrimè, perfectissimèque exequendum, ut, qui hæctenus tantam, quantum in te erat, tristitiæ materiam DEO, SS. & proximo occidisti, deinceps offensam talem multiplicato gaudio emendes. Colloquium ad B. V. illud S. Augustini cum latronis usurpando: *Per te accessum habeamus ad filium, ô Maria inuentrix gratia, genitrix Vita, mater salutis, ut te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud Deum integritas tua culpam nostram corruptionis, & humilitatem DEO grata nostra Geniam impetret Sanitatis.*

Punctum III.

Confidera I. Quàm grato animo Filius hic prodigus tantam Patris sui beneficium & favorem agnoverit, quantâ charitate deinceps cum profecutus sit; si enim juxta Christi sententiam Lucæ c. 7. cui plus dimittitur, plus diligit, quantum diligere debebat, cui tam multum remissum est? quàm cauere deinde fuerit in omnibus occasionibus vitandis, per quas prius seductus, & in tanta mala præcipitatus fuerat.

Confidera II. Quomodo magis tu hæc omnia præstare debes, utpote qui, sicut plura longè & graviora peccata commiseras, ira majus etiam in eorum remissione beneficium accepisti, atque adeò majorem quoque gratias agendi, & diligendi obligationem contraxisti.

Confidera III. Quomodo huic tuæ obligationi satisfacere, & vel hinc occasionem & causam perfectissimæ vitæ instaurandæ sumere velis. Colloquium ad Christum, & æternum Patrem, illud frequenter repetendo: *Pater, peccavi in carnem,*

lum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.
Vide Spinolam p. 2. Med. 163. fol. 420.

Legatur ex lib. 3. de Imit. c. 5. & illa verba maxime
perpendantur: nihil sic timeas, sic vituperes, & fugias, sicut
peccata tua, quæ magis displicere debent, quàm qualibet
rum damna.

Pro prima Die.

MEDITATIO III.

Seu

Si magis placet, Consideratio de Radice peccatorum,
seu Concupiscentia.

Scopus.

CONCUPISCENTIÆ ERADICANDÆ
PROPOSITVM.

Punctum I.

Confidra I. Parabolam de divite horrea, & zellis, & c.
quam S. Lucas c. 12. sequentibus verbis describit: *Hic
cujusdam divitis uberes fructus ager attulit: & coge-
nitra se dicens: Quid faciam, quia non habeo, qui con-
gem fructus meos? & dixit: Hoc faciam, destruantur horrea
mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia, quæ
ta sunt mihi, & bona mea, & dicam anima mea: *Quia
habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce,
de, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte hæc
animam tuam repetunt à te: quæ autem parabis, ut
erunt?**

Confidra II. Quis sit Scopus per hanc parabolam
sto intentus, videlicet, ut doceret, quàm vana esset
temporalium bonorum concupiscentia, quàmque adeo
viribus è corde eijcienda, ideò enim mox post abhinc
parabolam adjecit: sic est, qui sibi thesaurizat, & non
Deum dives.

Confidra III. An non in te quoque fuerit similitudo
nus concupiscentia, pro qua adimplenda tot inanes in-
que sollicitudines gesseris; an non illis meritò annu-

meris, de quibus S. David Ps. 38. dixit, *universa vanitas
vanis homo vivens; in imagine pertransit homo, sed & fru-
stratur; thesaurizat, & ignorat, cui congregabis*
Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quantorum malorum radix fuerit huic di-
concupiscentia, & abundantia bonorum & voluptatum
temporalium, nimirum omnium illorum vitiorum, quæ ex
convijs, nimio potu & cibo oriri solent.

Confidera II. An non similes effectus in te quoque produ-
hujus vel illius rei, quam tam inordinatè hæcenus ap-
peristi, concupiscentia? an non omnium aut plerorùmque
vitiarum & imperfectionum tuarum causa & origo extite-
rit? Unde bella & lites in vobis? nõne ex concupiscentijs
vitijs, quæ militant in membris vestris.

Confidera III. Si neminem in domo tua patereris, qui pa-
turbarer inter domesticos, variæque & gravia tibi ac il-
ludamina crearet, an non æquissimum sit, ut tam noxiam
concupiscentiam ex animo tuo penitus eijcias, memor
sententissimæ illius doctrinæ ab Authore lib. de imit. 3. c. 27.
his verbis: Juvat igitur, non quælibet res adepta, & de-
ex corde radicitus: Crede ergo dictum tibi à DEO, quod
Sara Gen. 21. Abrahamo dixit: Eijce ancillam hæc
(concupiscentiam) & filium ejus (id est inordinatum amo-
Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio DEVS hunc divitem
concupiscentia sua avertere conatus sit, nimirum illis ver-
bis: *Stulte hæc nocte animam tuam repetent à te, & qua-
erunt? quasi diceret, cur fili mi quæris vani-
tatem, & mendacium, & non potiùs desideras verum & æter-
num bonum? cur siti animæ tuæ extinguendæ eligis guttam
temporariam ex lacuna sordidarum voluptatum haustam, & non
potius os animæ tuæ fonti vivo, & puteo aquarum viventium
applicas? cur amas bona, quæ quotidie peribunt, & cum
peribis & tu peribis millies, & non potiùs amas æternum bo-
num, ut æternùm beatè vivas, & interim bene vivas? cur a-*

mas bona, quæ indigent bono, & non potius diligis bonum quod affluit bonis? cur amas bona, quæ nolunt a te amari & non potius amas eum, quem omnia volunt amare? cur amas formas, quæ te deformant, & non potius amas eum, quæ si amaveris, faciet te formosum? cur amas bonum, quod alius amet, invides, aut irasceris, & non potius amas bonum quod, ut omnes ament, optabis & gaudebis?

Confidera II. Quàm efficax sit hoc medium, ut patet in aliis multis expertus est Rollandus, qui, postquam diu in tegrum in delicijs consumpsisset, tandem noctu ad se reversus cogitavit: & quid mihi relictum est ex his omnibus delicijs, quæ hodie percepi? an non, quòd de die hoc modò ratio, idem olim de tota vita iudicaturus sum? Cur ergo in illa, vagaris per creaturas, quærens bona animæ & contempsisti quære unum bonum, in quo est omne bonum, & sufficiens? Exit & sequenti die Religionem ingressus est.

Confidera III. Quomodo tu quoque idem medium adhibere velis, & vel hodie ita omnibus renuntiare, ut cum illis Apostolis dicere possis illud Matth. 19. *Eccce reliquimus omnia &c.* Colloquium ad Christum frequenter videtur S. Augustini l. 10. c. 27. repetendo, *serò te amavi, & christudo tam antiqua & bona, serò te amavi.* Ecce enim eras, & ego foris, tecum eras, & tecum non eram. Item videtur S. Davidis Ps. 72. *quid mihi est in celo, & à te, qui habitas super terram, Deus cordis mei, & pars mea Domini aeternum.* Vide Spinolam p. 2. Medit. 153. fol. 351.

Legatur ex lib. de imit. 3. c. 32. & illa maxime verba perpendantur: Tene breve, & consummatum verbum, mitte omnia, & invenies omnia; relinque cupiditatem, & invenies requiem.

Pro prima Die.

MEDITATIO IV.

DE MORTE JUSTORUM ET
PECCATORUM.

Scopus.

Propositum se bene præparandi ad mortem.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de seruo vigilante, & Domini à Nuptijs redeuntis adventum expectante, quam S. Lucas c. 12. sic describit: *Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, cum venerit & pulsaverit, confestim aperiatur ei: Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes: Amen dico vobis, quod praeinget se, & faciet illos discipulos, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, etsi in tertia vigilia venerit, & ita invenerit, beati sunt servi illi. Hoc autem scitote, quoniam si sciverit pater familias, quâ horâ fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. Ita & vos estote parati, quâ horâ, quâ non putatis, Filius hominis veniet. Vide itaque, quis Scopus à Christo per hanc parabolam intensus sit, scilicet ut nos adhortaretur, ad mortis horam semper ob oculos habendam, atque ad eò omnia illa media adhibenda, quae ad vitam sanctè felicitèrque claudendam conducere possunt.*

Confidera II. Quidnam sit, quod potissimum in seruo Parabolico Christus requisivit, & laudavit, nimirum *vigilare*, id est, non somnolenter officia ad verum DEI servum, id est, Sacerdotem, spectantia obire. 2. *Quoad lumbos succinctum* fore, id est, omnes carnis concupiscentias, quae à perfectione potissimum impediunt, per mortificationem refrænare. 3. *Lucernas ardentes in manibus tenere*, id est, totam vitam suam sanctissimo DEI beneplacito (quod juxta Davidem Ps. 118. est lucerna pedibus nostris, & lumen semitis nostris conformare.

Confidera III. Quomodo hæc omnia hætenus observaveris, & observare deinceps velis. Colloquium ad SS. Patrones.

Punctum II.

Confidera I. Quale præmium Christus promiserit seruo vigilanti, nimirum quòd beatus sit futurus, & super omnia bona constituendus.

iffa eundem in finem accepit? an non verè vapulabit multo, si vigilantiam negligat, & alia fidelis servi officia officiosè perfolvat? vide ergo, quid hætenus egeris, & agere incipere velis. Colloquium ad Christum cum convenientibus affectibus. Vide Spinolam p. 2. med. 156. fol. 400.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 23. & illa præcipuè verba bene perpendantur: Beatus, qui horam mortis suæ semper anteculos habet, & ad moriendum quotidie se disponit. Stude de nunc taliter vivere, ut in hora mortis valeas potiùs gaudere, quàm timere.

Pro secunda Die.

MEDITATIO I.

DE JUDICIO EXTREMO.

Scopus.

Propositum DEO satisfaciendi, antequam rationem ultimam exposcat.

Tessera: Domine patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Matth. 18.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam Regis, qui voluit rationem portare cum servis suis, quam S. Matthæus c. 18. sic describit: *Assimilatum est regnum caelorum homini Regi, qui soluit rationem ponere cum servis suis, & eum capisset rationem ponere, oblatum est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta. Cum autem non haberet, unde redderet, jussit eum Dominus ejus vanumdari, & uxorem ejus, & filios & omnia, qua habebat, & reddi. Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios, & tenens suffocabat eum, dicens: redde quod debes. Et procidens conservus ejus rogabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abijt, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum.*

Bb 5

Viden-

Videntes autem conserui eius, quae fiebant, contristati sunt. *Salde. & Venerunt, & narraverunt Domino suo omnia quae facta fuerant. Tunc vocavit illum Dominus suus: & ait illi; serve nequã omnẽ debitum dimisi tibi, quoniam confisisti me. Nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sum? & iratus Dominus eius tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet uniuersum debitum.* Considera, inquam, quis sit scopus hujus parabola, scilicet, ut frequentius animo voluamus, quã seculi olim ratio à nobis sit exigenda, atque adeò in hac vita morè DEO satisfacere studeamus.

Considera II. Quã timendus sit ille dies, in quo ratio à nobis exigetur, siue Rex ipse rationem exigens spectetur, utpote, qui est infallibilis propter potentiam, inextinguibilis propter justitiam, infugibilis propter potentiam, & inobediens, de quo exigetur ratio, consideretur, quod incutit omnem cogitationem, verbum & opus siue sententiam tendatur, quæ est irrevocabilis, siue denique ipsa peccata per sententiam decreta perpendatur, quæ etiam pro leuibus delictis infligta superat omnem pœnarum & tormentorum in hoc mundo infligi solitorum acerbiter.

Considera III. Si juxta Christi effatum apud S. Lucam cap. 12. omni, cui multum datum est, multum quærentur ab eo, & cui commendaverunt multum, plus petent ab eo, quã difficilem rationem sit habiturus, cui tam multa & singularia beneficia, tam pretiosa talenta, tam præclara & sanctè vivendum occasiones, tam multa ad proximo bene faciendum media à Deo sunt oblata. Vide proin, quantum quum sit, ut tu quoque salutarem hujus judicij timorem accipias; & quidquid ad moderandum hunc timorem concipere potest, studiosè adhibeas, Colloquium ad S. PP. respondendo, ut in illo potissimum rationis reddendæ actu tibi adhibere dignentur.

Punctum II.

Considera I. Quo potissimum medio servus iste Evangelicus remissionem sui debiti obtinuerit à Domino, nimirum precipitans dixit: *Domine patientiam habe in me, & omnem remissionem reddam tibi.*

Confidera II. Quo modo alterum quoque caput addere debuisset servus iste, videlicet ut & ipse miseretur confertus, & debitum remitteret, quod quia non præstitit, iratus Dominus tradidit eum tortoribus, quoad usque redderet universum debitum.

Confidera III. Quàm apta sint hæc media ad ipsum etiam Deum placandum, quàmque adeò sedulò illa à te adhiberi delinceps debeant. Colloquium ad B. V. illud præcipuè usurpando: Domina nostra, mediatrix nostra, Advocata nostra: tuo Filio nos commenda, tuo Filio nos reconcilia, tuo Filio nos repræsenta.

Punctum III.

Confidera I. Quid sit omnia reddere, uti ad exemplum servi in prioribus punctis facturum te proposuisti, nimirum præteritas negligentias novo fervore, & extra ordinario perfectionis consequendæ studio compensare.

Confidera II. Quantum gaudium per talem fervorem Deo, Sanctis, tibi, Religioni, aut Ecclesiæ, fratribus tuis, imò & ipsi animabus purgatorij, pro quibus magnam operum tuorum partem à te offerri credo, creaturus sis, quàmque adeò potens motivum habeas ad hunc fervorem maximo, quo poteris, animi conatu suscipiendum, atque continuandum.

Confidera III. Quàm præclaras item occasiones habeas, eundem hunc fervorem ipso opere demonstrandi, hoc maxime tempore, quo & Deus paratus est efficaciora & plura tibi auxilia largiri, & domestici tui novum à te fervorem, & meliora vitæ sanctæ exempla expectant. An non ergo diceres cum S. Paulo ad Philipp. 3. *Fratres, ego me non arbitror comprehendisse, unum autem, qua quidem retro sunt oblitiscens, ad ea verò, qua sunt priora extendens me ipsum, ad destinatum persequor bravium supernæ vocationis Dei in Christo IESU.* Colloquium ad Christum, illud cum Davide Ps. 142. assidue repetendo: *Domine, non intres in iudicium cum servo tuo &c.* Item illud Ps. 78. *Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò anticipent nos misericordia tua, quia pauperes (& debitores,) facti sumus nimis. Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos, & propitius esto*

est peccatis nostris. Vide Spinolam p. 2. med. 120. fol. 391. Legatur ex lib. 3. de imit. c. 14. & illa verba bene pepercantur: Sto attonitus & considero, quia cœli non sunt in conspectu tuo. Si in Angelis reperisti pravitatem, non tamen pepercisti, quid fiet de me?

Pro Die secunda.

MEDITATIO II.
DE PURGATORIO.

Scopus.

Propositum liberaliter succurendi animabus defunctis, ut, quâ mensurâ mensus fueris, eâdem Deus remittat tibi.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de villico iniquitatis, quam Lucas c. 16. sic narrat: *Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius, & vocavit illum, & ait illi: quid hoc audio à te? redde rationem villicationis tuæ: jam enim non potero villicare. Ait autem villicus intra se: quid faciam, quia Dominus meus auferret à me villicationem: fodere non valeo, mendicare erubescio. Scio quid faciam, ut, cum auferretur à villicatione, recipiant me in domos suas. Corruptis itaque singulis debitoribus Domini sui, dicebat primis: quantum debes Domino meo? at ille dixit: centum calceoli olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam & sede coram domino, & scribe quinquaginta. Deinde alij dixit: tu vero quantum debes? qui ait, centum tritici coros. Ait illi: accipe litteras tuas, & scribe octoginta. Considera inquam, quis est villicus iste iniquitatis, nimirum homo, qui in administratione villicationis animæ suæ varias culpas veniales admisit, ideòque post mortem suam, quo tempore facultas villicationis & merendi sublata est, rationem omnium suorum operum dare cogitur, & à villicatione amovetur.*

Considera II. Si etiam justus septies in die cadit, quoties incredibile sit, te hactenus lapsum fuisse in venialia saltem peccata.

peccata, quàmque adeò meritò gravem pœnam timere possis in purgatorio subeundam.

Considera III. Si minima etiam purgatorij pœna omnium tormentorum, quæ in hac vita infligi possunt, gravitatem longissimè superat, quantum timorem te concipere par sit ob tot peccata venialia admitta, quibus unam ex majoribus ejusdem purgatorij pœnis es promeritus, quàmque adeò sollicitè prospicere debeas de medijs, quibus tam gravi pœnæ, si non omnino, majori saltem ex parte eximere te possis. Colloquium ad SS. PP. eos denuo in amicos & Patronos eligendo, ut, cum defeceris, recipiant te in æterna tabernacula.

Punctum II.

Considera I. Quo medio usus sit Parabolicus iste villicus, ut se pœnæ à Domino suo ob villicationem malè gestam intelligendæ subduceret, nimirum debitores sui Domini convocavit, eosque per expunctionem partes debiti amicos sibi fecit.

Considera II. Quantò præclarior tibi occasio offeratur simile medium adhibendi, & amicos longè potentiores simili officio faciendi, scilicet animas defunctorum liberando à suis pœnis, ut illæ vicissim pro te intercedant, efficiantque, ut vel omnino liber existas à gravissimis illis pœnis purgatorij, vel certè non nisi brevissimo tempore ibidem crucieris.

Considera III. Quàm efficax semper hoc medium à pijs & religiosis personis sit habitum, quàmque frequenti etiam experienciâ confirmatum, ita ut passim opinio jam invaluerit, vix ullum æquè proficuum medium esse ad pœnas illas evitandas, quam misericordiam dictis animabus impensam, cum ipse Servator dixerit Lucæ 6. eadem mensurâ, quâ mensi fuerimus, nobis remensum iri. Quanto proin studio deinceps illud adhibere & debeas, & velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quomodo misericordiam erga animas potissimum demonstrare possis, scilicet si frequenter indulgentias & sacrificia ipsis applies; si omnem vel potiorum operum tuorum fructum satisfactorium, alijs non obligatum, exemplo S. Gertrudis ijsdem liberaliter transcribas; vel si exemplo pij cujusdam Religiosi omnia sacrificia & preces post

post mortem pro te offerendas, quantum in te est, ipsis à Deo applicari humiliter petas.

Confidera II. Si villicus iste parabolicus tantopere se obstrinxit Domini sui debitores, quando partem tam exiguam debiti eorum expungere eos iussit, quanto magis tibi animas defunctorum obstricturus sis, si per supradictos, aut alios similes modos non partem duntaxat, sed totum debitum, & quidem tam grave, ipsisque tam onerosum explexeris: quantam proinde benevolentiam & in hac, & in altera vita ab illis exspectare possis,

Confidera III. Quo modo hos modos, aut alios similes adhibueris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum cum protestatione, te ideò potissimum animabus illis succursurum, quod ab ipso didiceris, omnem charitatem, quæ uni ex minimis impensa fuerit, ipsi exhiberi conferri. Vide spinolanam p. 2, medit. 165. fol. 425.

Legatur ex lib. de imit. 3. c. 12. & illa præcipuè verba bene perpendantur: si dixeris, te non posse multa pati, quomodo tunc sustinebis ignem purgatorij: de duobus minus semper eligendam.

Pro secunda Die.

MEDITATIO III.

DE CUSTODIA SENSUUM.

Scopus.

Perfecta Sensuum externorum mortificatio.

Punctum I.

Confidera I. Egregiam illam parabolam, quam olim beatus Franciscus proposuit, dum dixit, Virginem fuisse, quæ vitam habuerit gemmam, summo tamen pretio æstimatam, quam ab ipsa obtinendam primò pictor quispiam varias imagines; subinde Musicus suavem concentum; tum coquus sordidissimos cibos; post hunc Pharmacopola pretiosos suffitus & odores; & tandem formosissimus juvenis huiusmodi amplexus obtulerint, qui tamen omnes repulsam passi sunt, utpote qui rem vanam, & vix momento duraturam in pro-

nam sponderint. Verum cum post hos Rex aliquis potentissimus, sapientissimus, pulcherrimusque suas illi nuntias promitteret, si gemmam illi offerret, hunc enim verò dignissimum suæ gemmæ possessorem censuit, promptissimèque illi gemmam obtulit.

Confidera II. Quod iudicium tulisses de hac Virgine, si ab ullo ex prioribus quinque Amasijis se persuaderi passa esset ad gemmam suam tam pretiosam pro tam vili munere offerendam: an non stultissimam iudicasses?

Confidera III. An non tu haecenus simile quid egeris? Quid aliud enim hæc Virgo, nisi animam tuam? quid aliud gemma, nisi voluntatem tuam, aut amorem? quid aliud quinque illi Amasij nisi quinque sensus tuos repræsentant? vide ergo, à quo haecenus & quoties persuaderi te passus sis, ut voluntatem tuam atque consensum traderes, ne modicâ, quam ille offerebat, voluptate carere deberes; vel nunc ergo stultitiam tuam corrige, & deinceps blanditias sensuum tuorum contemnere disce. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quàm libenter renunciare debeas voluptatibus sensuum, utpote quæ viles, fluxæ, vanæ & noxiæ sunt, quod pulchrè videtur indicasse Thomas K. lib. de imit. i. c. 20. dum dixit: *Quid potes alibi videre, quod hic non vides? ecce calum & terra, & omnia elementa, nam ex istis omnia sunt facta.* Quasi diceret, quemadmodum partus ab ipsa Matre varias qualitates accipit, ita voluptates omnes ab elementis velut matre varias itidem qualitates acceperunt, à terra quidè vilitatem, ab aqua fluibilitatè seu brevitatem, ab aère vanitatem, ab igne virtutem nocendi corpori & animæ.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva ad persuadendum quemvis, ut omnibus sensualibus voluptatibus renuntiet, omnemque suum amorem in Regem parabolâ supra posita descriptum transferat.

Confidera III. Quomodo tu haecenus hac in parte te gesseris, & deinceps gerere velis. Colloquium ad B. V.

Pun-

Considera I. Quis sit Rex ille, cui Virgo nostra parabolica gemmam suam obtulit, nimirum Deus, qui omnes qualitates in Rege illo descriptas perfectissimè contineat, ita ut jure de illo usurpare possit illud *sop. c. 7. omnia vobis generunt, mihi pariter cum illo, & innumerabilis hæreticorum* (atque voluptas) *per manus illius.*

Considera II. Quàm dignus sit Rex iste, ut gemmam voluptatis, aut amoris tui eidem offeras, cum in eo veluti fonte reperias abundantissimè id omne, quod à sensibus tuis, & creaturis velut eorum objectis expectare poteras.

Considera III. Quomodo proin Deum omnibus his sensibus voluptatibus præponere, & in has aut similes voluntates prorumpere in omni tentatione sensuali velis: *Quis ut Deus Deus meus & omnia, quid mihi est in celo, & à te quid habui super terram?* Colloquium ad Christum cum contrariis affectibus, maximè illud S. Bernardi assidue repetendo: *IESV dulcedo cordium, fons vivus, lumen mentium, excedens omne gaudium, & omne desiderium.*

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 21. & illa maximè verba bene perpendantur: Non potest cor meum veraciter requiescere, nec totaliter contentari, nisi in te requiescat, & contenta dona, omnemque creaturam transcendat. Item: quærat alij pro te aliud, quodcunque libuerit; mihi aliud inter se nil placet, nec placebit, nisi tu Deus meus, spes mea, & æterna.

Pro secunda Die.

MEDITATIO IV.
DE INFERNIS.

Scopus.

Horror peccati mortalis & voluptatum cum zelo aliena Salutis.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de divite Epulone, quam S. Lucas: 16. sic describit: *Homo quidam erat dives, qui in divitiis habebat*

atur purpurâ; & bysso, & epulatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ad pedem ejus ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quae cadebant de mensa divitis; & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingeabant ulcera ejus. Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahae. Mortuus est autem & dives, & sepultus est in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu ejus; & esse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris: & in his omnibus, inter nos & vos magnum chaos firmatum est: ut hi, qui volunt hinc transire ad vos non possint, neque inde huc transire. Et ait: Rogo ergo te Pater, ut mittas eum in domum Patris mei, habeo enim quinque fratres, ut testetur illis, & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen & Prophetas: Audiant illos. At ille dixit: Non, Pater Abraham: sed si quis ex mortuis erit ad eos, penitentiam agent. Ait autem illi: si Moysen & Prophetas non audiunt, neque, si quis ex mortuis resurrexerit, credent. Considera, inquam, quantas hic Epulo penas illo in loco patiat, quas breviter, sed nervosè descripsit, qui dixit, in inferno esse omnis boni absentiam, omnis mali praesentiam, omnis mali indefinentiam.

Considera II. Quas ob causas in tantum malum inciderit iste Epulo, nimirum, quia bona recepit in vita, id est, quia illicitis voluptatibus fruendis vitam suam totam impendit.

Considera III. Quàm stulta hæc fuerit mercatio, quâ pro momentanea voluptate empta sunt tam gravia, æternaque mala; an non jure merito dives hic cum Jonatha; Reg. 34. exclamare potuerit: paululum gustavi mellis, & ecce mortuus, & quidem in æternum. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Si Epulonem hunc aliquis à poena hac sua instruat. VIII.

Cc

inex-

inexplicabili liberasset, quanto amore in hunc suum depre-
demptorem rapiendus fuisset; aut si ei optio facta esset, ut
vel in inferno manendi per æternitatem, vel redeundi in ter-
ras, & centum annis in severissima, qualem nullus hominum cogitavit
in terris unquam fecit, pœnitentia perseverandi, quam hunc
rum se judicaturus, & quàm prompto animo posteriorem
partem accepturus fuisset.

Considera II. Cùm tu quoque toties Deum mortuum, &
fortè offenderis, toties infernum merueris, & tamen con-
fidenter in inferno pœnas non luas, an non perinde hoc
sacrificium æstimare debeas, ac si re ipsa in inferno positus
idem extractus fuisses? an non ergo vel ex hoc solo
Deum summè amare, omniâque adversa & difficilia
prè, alacritèrque in consideratione pœnæ hujus communi
& condonatae tolerare debeas?

Considera III. Quid potissimùm tibi hæcenus diffi-
ciderit; quid item Sacerdos aliquis damnatus, si liber-
tatem sperare posset, de tua hac difficultate sentiret; quan-
tum eam duceret, etiamsi millies & centies millies gratia
& diuturnior esset, adeoque ab alieno exemplo sapere, &
enâ calamitate tuas ærumnas leviter ferre discere. Colloquere
ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quàm sollicitus fuerit hic Epulo, ne frater
sui veniant in hunc locum tormentorum, quàmque
suppliciter ab Abrahamo petierit, ut mitteret Lazarum
domum Patris sui.

Considera II. Si carnalis affectio & propinguitas
valuit, quantum in te efficere debeat spiritualis frater-
nitatis, utpote qui eodem cum peccatoribus sanguine, Christi
licet, es spiritualiter regeneratus; imò & ratione
nis tuæ arctiorem ipsius etiam Paternitatis spirituali
junctionem es nactus.

Considera III. Si ipsi huic Epuloni concessa esset
facultas ad suos remeandi, eosque alloquendi & jure
quàm potentibus argumentis eos ad odium peccati &
pratum, ad horrorem inferni, ad amorem & timorem

ne suum... a esse à... redendi... us homin... , quim... riorum... m mortu... men com... de hoc... positus... e solo... fficilia... s comm...
 ne suum... a esse à... redendi... us homin... , quim... riorum... m mortu... men com... de hoc... positus... e solo... fficilia... s comm...
 ne suum... a esse à... redendi... us homin... , quim... riorum... m mortu... men com... de hoc... positus... e solo... fficilia... s comm...

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 24. & illa præcipuè verba
 perpendantur: disce nunc in modico pati, ut tunc va-
 rijs à gravioribus liberari. Hic primò proba, quid possis
 sustinere, si nunc tam parùm valeas sustinere? si modò modi-
 ficata passio tam impatientem efficit, quid gehenna tuæ faciet?

Pro tertia Die.

MEDITATIO I.

DE REGNO CHRISTI.

Scopus.

Perfecta Christi Imitatio.

Espera: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed
 habebit lumen vitæ. Joan. 8.

Punctum I.

Considera I. Parabolam à S. Ignatio in lib. exercitiorum
 propositam de Rege, qui omnes suos subditos ad bellum
 contra hostes evocavit, eâ tamen conditione, ut tempore
 eodem belli eodem victu, vestitu, aliisque rebus, quo ipse
 fuerat, utantur, sed in iisdem laboribus, & vigilijs, &
 alijs ceteris cum eodem persistant, post finitum verò belli
 participes fiant victoriæ & felicitatis, prout laborum
 molestiarum socius quisque extiterit, uti fusiùs in libello
 exercitiorum S. Iguatij legere est.

Considera II. Quid respondere debeant subditi tali Regi;
 non æquissimum sit, ut quisque promptissimo animo ad
 eius signa convolet, paratissimùmque se ad omnem ejus vo-
 cationem offerat?

Considera III. Quantò promptiùs tu sub vexillum Chri-
 sti

sti confugere debeas, siue Ducis tui præstantiam & dignitatem; siue hostium, contra quos certandum est, erga te omnium & crudelitatem; siue victoriæ, quam sperare sub tam Duce iustissimè potes, nobilitatem; siue præmij tandem & prædæ, quam ex tali victoriâ referes, magnitudinem perpendas. Colloquium ad SS. PP. gratulando de tam insigni victoriâ sub tali Duce obtenta.

Punctum II.

Considera I. Quænam sint potiores militis proprietates nimirum deserere patriam & amicos, indifferentem esse ad omnia loca & officia, paratum esse ad omnia Ducis imperia exequenda, nullâ inopiâ, difficultate, aut periculo tremens contra hostes suos fortiter ac generosè in conspectu Regis sui, & pro ejusdem gloria pugnare.

Considera II. Quàm promptè ac perfectè hæc omnia virtutes hujus sæculi præstent, & quidem tam modico ducis excitati, tam incertâ spe prædæ aut victoriæ allecti, tam firmi ac humilis Ducis exemplo animati.

Considera III. Si isti talia poterant cum tam levibus auxilijs & motivis, quantò facilius tu eadem exequi ac observare possis tam potentis Regis præsentia animatus, auxilijs adjutus, & tantis præmij excitatus. Vide ergo, quomodo modo hætenus has condiciones impleveris, aut certe ut ceptis implere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Contra quem potissimum hostem militem sub Christi vexillo debeas, nimirum contra te ipsum; id enim ipse Dux tuus indicasse videtur, quando March. ad. dixit: *si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & sequatur me.* Vide recte Thomas Aquinas lib. 1. c. 3. ait: *hoc deberet esse negotium nostrum, scilicet se ipsum, & quotidie se ipso fortisorem fieri.* Et 3. c. 53. *si verè velit esse spiritualis, oportet eum remanere tam remotis, quàm propinquis, & à nemine magis carere quàm à se ipso. Si te ipsum perfectè viceris, cetera facilius subjugabis. Perfecta victoria est de semetipso triumphare.*

Considera II. In quo consistat hæc victoria, scilicet

inde ac bello victi solent, totus secundum arbitrium
victoris, id est, rationis tuæ & Dei vivas, quod præclare ite-
m indicavit Thomas Kemp' l. 3. c. 53. dum in persona
Christi dixit: *Qui semetipsum subiectum tenet, ut sensua-*
rum rationi, & ratio in cunctis obediat mihi, hic verè via-
tor est sui, & Dominus mundi.

Considera III. Quomodo hanc victoriam obtinere possis,
scilicet ijs medijs, quibus victoriæ corporales obtineri ple-
rumque solent, quorum tria sunt potissima. Primum auxi-
lium divinum. Secundum Patrocinium certorum SS. ma-
rimè BB. MARIÆ de Victoria. III. Generosa & constans
voluntatis aggressio & persecutio, quàm multum juvat Ducis
praesentia representata, memoria præmij victoribus promif-
sæ, consideratio infamiæ, servitutis, & crudelitatis incurrendæ
& sustinendæ ab eo, qui hostibus suis in hoc certamine suc-
cubuerit. Vide itaque, quomodo tu hæc media ar-
cipueris, aut certè arripere deinceps velis. Colloquium ad
Christum eligendo eum in Ducem, & Sacramentum militare
semper dicendo.

Legatur ex l. 3. de imit. c. 61. & illa præcipuè verba be-
ne perpendantur. Eia fratres pergamus simul, JESUS erit
nobiscum. Erit adjutor noster, qui est Dux noster & præces-
sor. En Rex noster ingreditur ante nos, qui pugnabit pro
nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat terrores, si mus
parati fortiter in bello, nec inferamus crimen gloriæ no-
stræ, ut fugiamus à cruce.

Pro tertia Die.

MEDITATIO II.

DE ABNEGATIONE OMNIS AMORIS INORDINATI ERGA RES CREATAS.

Scopus.

Studium dictæ Abnegationis.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine, qui volens turrim
edificare, non potuit perficere, quam sic S. Lucas c. 14. de-
scribit.

scribit. *Quis enim ex Sobiis volens turrim edificare non prius sedens computat sumptus, qui necessarij sunt, si volens ad perficiendum, ne posteaquam posuerit fundamentum, non potuerit perficere, omnes, qui vident, incipiunt obprobriare ei, dicentes, Quia hic homo capit edificare, & non potuit consummare?* Considera ergo primò quàm bene hominem hunc Sacerdotes designentur, utpote, qui vultum sui obligantur ad perfectionis turrim ædificandam.

Considera II. Quàm præstans sit hæc turris Sacerdotum perfectionis, siue illius altitudinem spectes, quæ merito creditur pertingere usque ad cælos; siue firmitatem consideres, quæ tanta est, ut portæ inferi non possint prævalere ad eam; cum enim perfectus homo Deum pro muro suo habet, jure cum S. Davide Pl. 26. exclamare poterit: *si conuerseris aduersum me castra, non timebit cor meum;* siue candorem attendas, ob quem rectè turris eburnea dici potest; denique Incolas ejusdem & thesauros perpendas, ne Deum cum gratia & virtutibus, meritisque supernaturalibus quæ in eadem velut tutissimo & dignissimo habitaculo conduntur.

Considera III. Quantum beneficium tibi à Deo per hoc dotij munus concessum sit, dum per illud tibi tam copiosa media obtulit ad tam præclaram altamque turrim ædificandam, quàmque adeò promptè hæc media arripere, & viribus te ad turrim hanc ædificandam accingere. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quodnam sit fundamentum ad ædificationem talis turris necessarium, scilicet omnis amoris innati erga res creatas abnegatio; ita enim Christus sine hujus parabolæ indicasse videtur, dum dixit: *si quis non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus.*

Considera II. Quàm convenienter hæc abnegatio fundamentum sacerdotalis perfectionis ponatur; cum enim una parte perfectio sacerdotalis in perfecta charitate consistat; ex altera verò parte, ut Thomas K. 1. 2. c. 7. *dilectus tuus talis sit natura, ut alienum non velit ad-*

vere, sed solus velit cor tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere, facile patet, non posse Sacerdotem unquam ad perfectionem pervenire, nisi generosè priùs omnibus rebus creatis valedicat.

Confidera III. Quomodo tu haec fundamentum hoc posueris, aut ponere certè deinceps velis. Colloquium ad A. Virg.

Punctum III.

Confidera I. Non satis esse ad turrim hanc ædificandam, ut quis fundamentum posuerit, sed insuper requiri, ut sumptus habeat ad perficiendum, id est, media convenientia eligat, & adhibeat, quorum auxilio reliquum perfectionis ædificium super exstruere, atque ad ipsum charitatis apicem perducere possit.

Confidera II. Quæ sint illa media ad hunc finem tantopere necessaria, nimirum auxilij divini humilis imploratio, & V. & SS. Patronorum summa veneratio, serua Deo soli servituti resolutio, profunda, sibi que semper diffidens demissio, & constans denique propositorum executio.

Confidera III. Quàm parùm haecenus tu hos sumptus comparare studueris, & quàm justè ob eorum defectum illudere tibi non modò homines, sed & dæmones potuerint, ut dicere: *hic homo cepit ædificare, & non potuit consummare.* Vide ergo, quomodo deinceps saltem illos parare, atque ad dictum perfectionis ædificium erigendum novo animo te accingere velis. Colloquium ad Christum cum congruis affectibus.

Legatur ex lib. 3. c. 58. & illa præcipuè verba bene perpendantur: si ad hunc apicem scandere gliscis, oportet virriter incipere, & securim ad radicem ponere, ut evellas, & delitans occultam inordinatam inclinationem ad te ipsum, & ad omne privatum & materiale bonum.

Pro tertia Die.

MEDITATIO III.

DE LINGUÆ CUSTODIA.

C c 4

Scopus

Scopus.

Propositum linguæ refrenandæ.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de homine, qui iter sammarum menti peragere iussus, equo alicui indomito & feroci leuissimè commisit, nec tamen ullum ori illius frenum circumdedit, sed de per avia & de via abreptus, & in obvios quosque irruens sibi & illis gravissima damna creavit. Confidera, inquam, quale de tali homine iudicium ferre alij homines, imò tu ipse de eodem sentires? an non stultissimum iudicium an non indignum commiseratione ob damna, quæ ipse incurrit, dignum verò omnium aliorum, quos stultitia hoc facto suo læsit, odio censes? Quòd si verò & ipse damna sæpiùs expertus, & ab alijs frequenter, ut tandem quando saperet, frenumque æquo induceret, admonitumque & tamen adhuc errorem non emendaret, an non gravissimè insuper pœnâ supplicioque dignum pronuntiaret?

Confidera II. Quàm convenienter per hunc hominem significentur ij, qui linguam suam effrenare negligunt, quis enim nescit, quanta damna & injuriæ Deo, nobis & proximo nostro creentur, si frenum huic equo, id est linguæ circumdare negligamus? ut meritò S. Jacobus c. 3. omnem naturam bestiarum domitam esse à natura humana, linguam autem solam domari vix posse, utpote quietum malum, & plenum veneno mortifero.

Confidera III. An non & tu talia damna frequenter ætenuis sis expertus, atque adeò justissimas habeas cauendas, & sequendi consilium Ecclesiastici c. 4. *Aurum tuum & argentum conflagra, & verbis tuis facito stateram, & non nos ori tuo relictos, & attende, ne labaris in lingua tua.* loquium ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quòdnam sit illud frenum, quod linguæ inducere debes, nimirum firmissimum decretum non loquendi, nisi quando, & quantum necessitas, utilitas, aut charitas exigat, & serius conatus in hoc decreto executioni man-

lo, ut enim frenum duabus partibus constat, ita & hoc spirituale frenum dictis duabus partibus absolvitur.

Considera II. Sicut quondam non sufficit simplex frenum ad equum aliquem continendum, utpote minus ferocem, ideoque aliud mordacius frenum superaddendum est, ita & in lingua domanda, si quondam predicta duae induitae non sufficiunt, tertiam superaddendam esse, scilicet voluntariam castigationem, quoties in lingua lapsus te adverteris.

Considera III. Quam efficacia sint haec remedia, & quomodo tu haec ea adhibueris, aut certe adhibere deinceps velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quanta commoda tibi ex tali refrenatione secutura sint, nimirum similia ijs, quae aliquis ab equo bono, beneque refrenato sperare potest, quorum tria sunt potissimum. Primum est, ut iter suum sine gravi molestia pergat. Secundum, ut brevi tempore ad terminum sibi praefixum perveniat. Tertium, ut, si hostis immineat, facilius certiusque illum effugiat.

Considera II. Quam longe praestantius haec commoda ex refrenatione linguae sperari possint, nam 1. Quae gravior in via spiritali molestia, aut quod gravius offendiculum reperitur, quam peccatum? atqui hoc sicut in multiloquio non deest, ita vel maxime abest a linguae custodia, hinc S. Petrus 1. c. 3. ait: *Qui sult vitam diligere, & dies videre vobis, coerceat linguam suam a malo.* 2. Brevi tempore ad perfectionem, quae sacerdotis terminus est, pervenit; nam teste S. Jacobo c. 3. *Si quis in sermone non labitur, hic perfectus est vir.* 3. Suorum hostium insidias facilius declinat, quia, teste Salomone Prov. 10. *Qui moderatur labia sua, prudentissimus est,* quid mirum ergo, si facile se ab insidijs hostium expediat;

Considera III. Quam efficaciter haec motiva persuadeant, ut omnem tuum conatum & diligentiam adhibeas in lingua tua refrenanda, quantoque adeo studio deinceps in hanc curam incumbere velis. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 10. & illa maxime verba bene

considerentur: vellem me pluries tacuisse, & inter homines non fuisse. Malus usus & negligentia profectus nostri multum facit ad incustodiam oris nostri.

Pro Tertia Die.

MEDITATIO IV.

DE FERVORE IN PERFECTIO-
NIS STUDIO.

Scopus.

Idem fervor excitandus.

punctum I.

Confidera I. Parabolam de Patrefamilias, qui varijs horis exijt conducere Operarios, quam S. Matthæus c. 20. sic describit: *Simile est regnum Calorum homini Patrefamilias qui exijt primo manè conducere Operarios in Vineam suam. Conventionem autem facta cum Operariis ex denario dixerunt, et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos, & dixit illis: Ite & vos in Vineam meam, & quod justum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exijt circa sextam, & nonam horam, & fecit similiter. Circa undecimam serò exijt, & invenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis otiosi? dicunt ei: quia nemo nos conduxit; dicit illis: Ite & vos in Vineam meam. Cum serò autem factum esset, dicit Dominus Vineæ Procuratori suo: Voca Operarios, & dabo illis mercedem incipiens à novissimis usque ad primos. Venissent ergo, qui circa undecimam horam venerant, & percipiunt singulos denarios. Venientes autem & primos tractati sunt, quod plus essent accepturi; acceperunt autem ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant ad Patremfamilias, dicentes: Hi novissimi una hora facti sunt pares illis nobis, qui portavimus pondus diei & aestus. At ille respondens uni eorum, dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle, quod tuum est, & vade: Volo autem, & huic modo dare, sicut & tibi. Aut non licet mihi, quod volo, facere?*

an *Oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?* Considera, inquam, quis Scopus à Christo per istam Parabolam intentus, nimirum ut ostenderet, fieri posse, & verò etiam non infrequenter solere, ut ij, qui seriùs ad servitium divinum accedunt, æquale aut etiam majus à DEO præmium accipiant, quàm ij, qui maturiùs accesserunt, & totam ferè vitam in Vineam Domini consumpserunt.

Considera II. Quàm magnum ex hac doctrina solatium haurire possitis, & tu, & alij tui similes, qui aut seriùs sacerdotium aggressi estis, aut certè non nisi tepidè ejusdem muneris & officia peregistis, quantòsque ad eò animos concipere debeatis, ad priorem negligentiam novo fervore compensandam.

Considera III. Quid tu hæc in parte egeris, & quid deinceps agere velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quo potissimùm medio priores negligentias, & jacturam meritorum compensare possis, nimirum si novo fervore perfectioni consequendæ studeas, ut enim aqua fervens majus spatium occupat, ita & animus fervore Spiritus accensus ad majora semper charitatis perfectionisque spatia seu augmenta se dilatat.

Considera II. In quo potissimùm consistat hic fervor, scilicet in hoc, ut omnium, quæ retrò sunt, oblitus ad anteriora te convertas, & singulari studio ad quotidiana tua opera perfectè obeunda incumbas, quæ quidem perfectio operum in hoc consistit, ut facias ea semper, quæ DEO placent; & eodem modo, quo ipsi placent; & quia ipsi placent.

Considera III. Quos fructus ex tali fervore sperare possis, nimirum illos, quos Thomas Kemp. lib. 1. c. 25. indicavit his verbis: *Si dederis te ad fervorem, invenies magnam pacem, & senties leviolem laborem propter DEI gratiam & virtutis amorem: Homo fervidus & diligens ad omnia est paratus &c.* Unde S. Ignatius in Epist. 2. §. 3. suos ita hortatur: *Fovete semper in sinu cordis vestri fervidum quendam sanctumque fervorem ad quosvis pro virtute exercendos labores, quia rarum aliquid & exiguum facinus sexcentis vulgariùs minutisque antecellit; ad quem enim virtutis*

GRA-

gradum multis annis piger non potest adreperere, ex qua temporis intercapedine diligens mirabiliter solat &c. Vide ergo, quomodo deinceps talem fervorem excitare velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs hunc in te fervorem promovere, & conservare possis: tria præcipuè conducent. Primum est, ut sæpe consideres charitatem DEI, & beneficia tum generalia, tum particularia per vitam tibi collata, quæ utridem sanè sunt prunæ ad fervorem excitandum. Secundum, ut frequenter animo volvas, quòd hæc unica sit via ad summam felicitatem in hac & altera vita obtinendam. Quæ in finem proderit, tibi imaginari, idem nobis contigit quod homini illi, cui Rex thesaurum suum aperuisset, namque facultatem concessisset, unius diei intervallo, quantum veller, & posset, auferendi. O quam ferventem se hunc iste in tali labore ostenderet; quam nullum momentum tibi sineret, quòd non in auferendis ex thesauro divitiarum sumeret! an non & tu quoque illis Eccl. 15. c. 9. verbis te hortaberis: *quodcumque facere potest manus mea, in hoc opere.* Tertium est, ut oculos convertas ad aulicos, nobiles, mercatores, & similes personas, & consideres, quantum faciant, & patiantur, ut hominis favorem sibi conciliant præmiâque & lucra peritura obtineant; an non enim talium exemplis motus exclamabis: poterunt isti, & isti, & ego non potero?

Considera II. Quàm efficacia, multisque exemplis habitus sint confirmata hæc motiva.

Considera III. Quomodo tu hæcenus ea adhiberis, & certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. Med. 171. fol. 444.

Legatur ex l. 1. de imit. c. 25. & illa præcipuè verba bene perpendantur: Igitur ad profectum ferveas, quia mercedem laborum tuorum in brevi recipies, nec erit tunc amplius dolor aut timor in finibus tuis. Modicum nunc laborabis, magnam requiem, imò perpetuam lætitiâ in venies.

Pro quarta Die.

MEDITATIO I.

DE PAUPERTATE SPIRITUALI.

Scopus.

Amor paupertatis augendus.

Tessera.

Vita mea Domino reddam coram omni populo ejus. Pl. 115.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de thesauro abscondito in agro, quem, qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit omnia, quæ habet, & emit agrum illum Matth. 13. Confidera, inquam, quis sit thesaurus iste, nimirum ipse DEVS, qui in agro Status Religiosi vel Ecclesiastici absconditus jacet, invenitur autem ab omnibus, qui talem Statum non modo amplectuntur, sed etiam veri Religiosi aut Sacerdotis officium implere pro viribus conantur.

Confidera II. Quam pretiosus sit iste thesaurus, sive antiquitatem spectes, quæ est æternitas; sive magnitudinem, quæ est infinita & inexhaustibilis; sive tandem varietatem consideres, quæ est omnium bonorum perfecta congregatio, uti ipse DEVS Moyse Exod. 33. indicavit, dum dixit: *ego ostendam omne bonum tibi.* Et expertus est S. Franciscus illud assiduo ingeminans: *DEVS meus & omnia.*

Confidera III. Quantum desiderium qui vis merito concipere debeat thesauri hujus inveniendi, quamque adeo felicitatem te judicare debeas, quod aditus tibi à DEO apertus sit.

Punctum II.

Confidera I. Quid requiratur ad thesaurum istum obtinendum, nimirum, ut vendas vel opere, vel affectu saltem universa, quæ habes, & emas agrum talem, & cum eo etiam ipsius DEI tui fruitionem, non in altera duntaxat, sed hac etiam vita quantum mortali homini fas est, obtinendam.

Confidera II. Quid sit vendere universa, scilicet per Paupertatem exuere omnem affectum erga Parentes, Consanguineos,

guineos, divitias, & se ipsum, ita ut non aliter ullam erigamur aut adhibeamus, quam ordinata erga DEVM & eos ipsos charitas requirit, atque adeo quantum discretio patitur, vilissima quæque in cibo, potu, vestitu, habitatione, aliis, aliisque similibus rebus & optemus, & eligamus.

Considera III. Quam longè tu hæctenus à tali pauperum abfueris, & quomodo deinceps saltem exercere eandem velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quod medium præcipuè conducatur ad obtinendam Spiritus paupertatem, nimirum si frequenter ea, quæ relinquis, cum thesauro, quem emere statuas compares, certoque tibi persuadeas, omnia ea, quæ relinquisti, infinities præstantius te in hoc thesauro invenire, utpote de quo merito usurpare possis illud Sap. c. 7. *Generavit enim omnia bona pariter cum illo, & innumerabilis honor est in manus illius, & letatus sum in omnibus &c.*

Considera II. Si Elcana i. Reg. i. uxori suæ ob sterilitatem flenti dicere ausus est: *Anna, cur fles, & quare non mediis, & quam ob rem affligitur cor tuum? nunquid magis ego melior tibi sum, quam decem filij?* Quanto magis tu Deum repræsentare, & ob hujus vel illius rei create destinationem tristanti dicentem quasi audire debeas: nunquid ego melior tibi sum, quam ista aut illa creatura? nunquid ego sum fons ipse solidarum voluptatum & deliciarum? an ergo derelinquis fontem vivum, & fodis tibi cisternas siccitas, quæ continere non valent aquas.

Considera III. Quam efficax sit hoc medium, quàmque adeo sollicitè & efficaciter tu illud adhibere debeas & velis. Colloquium ad Christum, illud S. Davidis Ps. 72. affectu & efficaciter pronuntiando: *Quid mihi est inculo, & quid solui super terram, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.* Vide Spinolam p. 2. Med. 90. pu. 1. l. 224.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 11. & illa maximè verbè bene considerentur: tunc verè pauper, & nudus spiritu esse poterit, & cum Propheta dicere: *Quia unicus & pauper sum ego: nemo tamen isto ditior, nemo potentior, nemo liberior: qui se & omnia relinquere scit, & ad infimum se ponere.*

Pro quarta Die.

MEDITATIO II.

DE CASTITATE.

Scopus.

Amor ejusdem Virtutis augendus.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de filia cujusdam Mendici, quæ ut fufius describit Joan. Nierenbergius l. 1. de adorat. in Spiritu. c. 6. à Rege sapientiffimo, potentiffimo, & pulcherrimo in Sponfam electa est, & in Prætorium magnificum introducta, quod Rex mirificè adornavit undique sculpens sui imaginem, ut conciliaret sui amorem; sed & familiam & servos innumeros disposuit, quia ipsemet ei varijs in obsequijs ministravit, delicias suas esse cum illa reputans. Insuper instituit hæredem Regni sui, promissis donis multò majoribus, si fidem servaret. Confidera, inquam, quis animus tali Virgini esse deberet; an non æquiffimum foret, ut omnem conatum adhiberet in tali Rege amando, summamque illi fidelitatem exhiberet?

Confidera II. Si talis mulier sollicitaret ad adulterium, contempto Rege, mancipia stabulo inservientia, & hæc ipsa renitentia, fidemque Regi servare cupientia cogeret ad adulterium, arque ut tantò liberius his amoribus vacare posset, ipsum Sponsum hostibus suis occidendum offerret, qualem stultitiam ab ea commissam, & quàm gravi infamiâ pœnâque dignam judicares?

Confidera III. An non hoc ipsum faciat quævis anima per votum castitatis DEO desponsata, si spretis Sponsi sui cælestis amoribus ad carnales voluptates se convertat, easque sive cogitatu, sive verbo, sive opere ipso prosequatur? Vide ergo, an non & tu similem stultitiam admiseris, & quomodo vel deinceps errorem hunc corrigere velis, delibera. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Si dicta Sponfa post turpe adeò facinus non
modò

modò à Sponso suo non puniretur, sed ultro ab eodem ad conciliationem invitaretur cum plenissima veniæ concessione, imò & novorum donorum & favorum promissione, quanto opere hoc beneficium æstimare, & quanto amore deus Sponsum suum accendi deberet, novumque ad eum proposuit concipere, summa cum fidelitate eidem Sponso suo adherere.

Considera II. An non tibi idem beneficium tanto potius etiam sit exhibitum, quando nobilior est Sponsus, quem offendisti, & quando ignobilior eras, qui offendisti, & quando denique frequentius hæc ipsa gratia post iteratum lapsum collata est.

Considera III. Quam æquum proinde sit, ut singulari modo deinceps castitati studeas, & totum tuum amorem huic Sponso consecres, ut vel nunc tandem jure usurpare possis illud Cantic. 2. *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Cuius quum ad B. V. eam in testem fidei de novo datæ eligendo

Punctum III.

Considera I. Quo medio eadem Sponsa uti debuisset, à tam gravi & probroso scelere contineret, videlicet ad suos frequenter in Sponsum suum convertendo, ejusque probritudinem & amabilitatem cum turpitudine stabulariorum, quos deperibat, conferendo, an non enim tunc cum Bernardo exclamasset: *IESVS sole serenior, & balsamior, omni dulcore dulcior, & cunctis amabilior!* an non cum Sponsa dixisset, *dilectus meus candidus & rubicundus electus ex millibus?*

Considera II. Quantopere hoc medio Sponsum vincere potuisset; si enim Sponsus in occulto vidisset à spocis Sponsam suam ad adulteriū sollicitari, eam vestri stanter spurios suos hos amores rejicere, ac sponsi sui probritudinem, debitamque illi fidelitatem objicere, an non potius summè illum hoc facto recreandum, atque in Sponsam suam amorem rapiendum fuisse? Atqui non minorem Cantic. Sponso suo recreationem faciet illa anima, quæ sensus ad adulteriū spirituale incitantes constanter rejicit, an non ergo vel hoc solum motivum sufficiat, ad sensum accensam custodiam adhibendam, omnemque carnalem voluptatem amore Sponsi sui fortiter ac generosè repudiandam.

Considera III. Quomodo tu hactenus hoc medium adhi-
beris, aut adhibere deinceps velis. Colloquium ad Chri-
stum, novam ei fidelitatem promittendo &c.

Legatur ex l. 2. de imit. c. 7. & illa præcipuè verba bene
perpendantur: oportet dilectum pro dilecto relinquere, quia
JESUS vult solus super omnia amari, dilectio creaturæ fal-
sus, & instabilis, dilectio JESU fidelis & perseverabilis.

Pro Quarta Die.

MEDITATIO III.

DE REGVLARVM ET CONSTITVTIONVM
ECCLESIASTICARVM ACCVRATA
OBSERVATIONE.

Scopus.

Studium dictæ observationis augendum.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de fideli dispensatore, quam S.
Lucas c. 12. sic describit: *Quis putas, est fidelis dispensator,
& prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam,
ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus,
quem, cum venerit Dominus, invenerit ita facientem. Verè
dico vobis, quoniam super omnia, quæ possidet, constituet il-
lum. Quod si dixerit servus ille in corde suo: Moram facit
Dominus meus venire: & caperit percutere servos, & an-
tillas, & edere, & bibere, & inebriari: Veniet Dominus ser-
vus illius in die, quæ non sperat, & horâ, quæ nescit, & divi-
det eum, partemque ejus cum fidelibus ponet. Ille autem
servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non prepa-
ravit, & fecit secundum voluntatem ejus, Sapulabit mul-
tis: qui autem non cognovit, & facit digna plagis, Sapula-
bit paucis.* Considera, inquam, quàm convenienter per
hanc dispensatorem intelligatur is, qui super familiam suarum
potentiarum constitutus triticum voluntatis divinæ in tem-
pore illis distribuit, id est, omni tempore potentias suas in
executione voluntatis divinæ occupat.

Considera II. Cùm voluntatem DEI certissimè manife-
stent Regulæ Ordinis tui vel Ecclesiæ, quantam de illis æsti-
matio

mationem concipere, & quanto studio in exactam illorum observationem incumbere debeas.

Confid. III. Quomodo haecenus in hac parte te gesseris, non & tu secutus fueris Exemplum servi illius, de quo idem S. Lucas c. 12. loquitur, dixerisque cum eo: *moram fac Dominus meus Venire*: atque adeò liberè regulas vel constitutiones tuas, & voluntatem DEI transgressus sis, differtis studium perfectionis in posteriores annos. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quæ causa fuerit, cur haecenus minus fidelem Dispensatorem te in regularum & constitutionum ecclesiasticarum observatione ostenderit, an non fortassis quam nimis de regulis talibus æstimationem conceperis, an non easdem negligenter legeris, aut meditatus sis, an non per respectum humanum impediri te permiseris ab exacta observatione? an non sinistro quodam iudicio corruptus indicaveris, earum exercitium parùm prodesse ad perfectionem, neque etiam, si omittatur, multùm eidem obesse putaveris, an non rem arduam nimis putaveris, curam tuam ad maiorem etiam legum observationem tam constantem convertere.

Confidera II. Quibus medijs occurrere velis his difficultatibus, nimirum 1. frequenti meditatione dictarum regularum. 2. Firmâ persuasione nihil perinde conducere ad perfectionem, quem in ingressu Religionis vel suscepti Sacramenti tibi præfixisti, consequendum, quàm earundem observationem; item nullo exercitio magis te placere DEO, aut superioribus posse, quàm si in regulis observandis fidelem exhibueris; tum enim meritò spes magna de te concipi poterit, etiam in majoribus negotijs & officijs fidelem ac iuxta illud Christi Lucae 16. qui fidelis est in minimo, in maiori fidelis est. 3. Generoso contemptu respectum superiorum ad exemplum S. Pauli ad Gal. c. 1. si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc media, quàm adeò singulari studio illa deinceps adhibere & debeas, Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quale præmium Dominus in dicta Parabola collaturus dicatur fideli Dispensatori, nimirum super omnia, quæ possidet, constituet eum.

Confidera II. Quàm præclarum hoc sit præmium, diuini quoque propter quod omni diligentia in Regularum observationem deinceps incumbas, quid enim est super omnia constituitur, nisi in altera vita omnis boni possessorem efficitur, & in hac vita in procuranda sui nominis gloria, & hominum salutem præ alijs adhibere, copiosaque eum in finem utilitatis conferre velle, ut adeò de tali Religioso vel Sacerdote vel maximè verificetur illud S. Davidis Ps. 1. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur die & nocte, & erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet, & omnia, quæcunque faciet, prosperabuntur.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut tu, qui specialiter ad divinam gloriam, tuamque & proximi salutem procurandum vocatus es, à tali promissione præ alijs etiam movearis ad Regularum observandarum studium, ut per hoc medium tanto aptior fias instrumentum ad dictos fines procurandos. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 3. de imit. Christi c. 3. & illa præcipuè verba bene perpendantur. Audi, fili, verba mea, verba suavissima, omnem Philosophorum & sapientum hujus mundi scientiam excedentia. Verba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pensanda. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter.

Pro quarta Die.

MEDITATIO IV.

DE OBEDIENTIA.

Scopus.

Studium dictæ virtutis augendum.

Punctum I.

Confid. I. Parabolam de duobus filijs, quã S. Matth. c. 21. sequentibus verbis narrat: *Habebar homo quidem duos filios,*

D d 2

ES

Accedens ad primum, dixit: *Fili, Sade hodie, operatus est vinea mea.* Ille autem respondens, ait: *Nolo.* postea autem panitentia motus abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens ait: *Eo, Domine, & non resistam.* Considera, inquam, quem Scopum Christus in hac Parabola sibi præfixerit, scilicet, ut ostenderet obedientiæ præstantiam atque efficaciam, utpote ex qua potissimum sanctitas, pietas, & dignitas totius hominis sit æstimanda; hinc citra parabola statim subjunxit: *Amen dico vobis, quæ publicani & meretrices præcedent vos Regno DEI.*

Considera II. Quàm multis exemplis hæc doctrina hinc sit probata, ex multis duo sufficient, Alterum David qui quinque annorum obedientia magni Antiochij gloriæ comparavit; alterum ipse Christus, qui, quia utique ad patrem crucis obediens factus est, accepit nomen superius nomen.

Considera III. Cùm tu eam potissimum de causa Religionem ingressus sis, vel Sacerdotium assumpseris, ut ad promotionem, veramque sanctitatem facilius citiusque pervenireas, quanto studio deinceps in hanc virtutem incumbereas, & velis. Colloquium ad SS. Patronos,

Punctum II.

Considera I. In quo consistat vera & perfecta obedientia, scilicet in hoc, ut non modo exequaris, quod Superioris præcipere, aut etiam optare duntaxat cognoveris, verum etiam optimum judices, ideoque cum magna promptitudine voluntatis suscipias; ita enim Christum Magistrum tuum suo docuisse, S. Matth. c. 11. testatur, qui illud hæc illi assidue usurpavit: *Ita Pater, quoniam sic placuit tibi ante te.*

Considera II. Si Filij hujus sæculi hanc ipsam obedientiam tam perfecte exhibent propter levissimum meritum, aut aliud humanum motivum, quanto perfectius, propterea que tu obedientiam exercere debeas, ex qua summam gloriam, tibi summam felicitatem in hac & altera vita proximo vero tuo summum auxilium, solatiūque omnino impleveris, aut certe implere deinceps velis. Colloquium

B. V. statuendo illud deinceps assidue cum ipsa non tam
 rois, quam opere pronuntiare: *Ecce manserunt Domini,*
et mihi secundum Verbum tuum.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio uti debeas ad infir-
 miam aliquem in obedientia profectum faciendum, nimirum
 vocem Superioris in ijs, quæ peccatum non involvunt,
 prout ut vocem ipsius DEI excipias, maximè cum ita mo-
 verit Servator tuus. Lucæ 10. dicens: *Qui vos audit, me*
audit.

Confidera II. Quàm efficax & suave sit hoc medium; si-
 cut Filij hujus sæculi tam libenter audiunt voces poten-
 tium, sapientum, & amantum, an non & tu cum gaudio exce-
 ptus esses vocem Superiorum tuorum, si crederes, eam esse
 vocem ipsius DEI potentissimi, sapientissimi, & summè ama-
 tum: an non exclamares cum Apostolis Joan. 6. *Domine, ad-*
nam vivimus, Verba Vita aterna habes? aut cum Sponfa
 Cantic. 2. *Sonet Vox tua in auribus meis; Vox enim tua dul-*
cis, & facies tua decora?

Confidera III. Quomodo tu hoc medium hætenus adhi-
 beris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad
 Dominum cum congruis affectibus, maximè illo, què S. David
 Ps. 18. expressit, dum dixit: *Paratum cor meum DEVS, pa-*
ratum cor meum.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 13. & illa præcipuè verba be-
 nigne ponderentur: quid magnum, si tu, qui pulvis es & nihil,
 propter DEVM te homini subdis, quando ego Omnipotens
 & altissimus, qui cuncta creavi ex nihilo, me homini propter
 DEVM humiliter subjeci?

Pro Quinta Die.

MEDITATIO I.

DE ORATIONE.

Scopus.

Orationis desiderium studiùmque augendum.

Dd 3

Tesse-

Tessera:

Rectè novit vivere, qui rectè novit orare. S. Augustinus
hom. 40.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Amico, quam sic S. Lucas describit: *Quis Vestrùm habebit amicum, & ibit ad eum mediâ nocte, & dicit illi: Amice commoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de Via ad me, & non habet quod ponam ante illum, & ille deintus respondens dicit: Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est, & mei mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dicit illi: Et si ille perseveraverit pulsans: Dico vobis, etsi non illi surgens, eo quod amicus ejus sit, propter importunitatem tamen ejus surget, & dabit illi, quotquot habet necesse est.* Confidera, inquam, Scopum in hac Parabola intendi, scilicet, ut indicaret, quomodo oratio nostra conficienda debeat, ut à DEO, quicquid petierit, impetret.

Confidera II. Quænam sint illæ proprietates, quæ orationem fructuosa habere debet. Nimirum I. Ut sit amicus, quænam, ut Joan. c. 9. dicitur, *Peccatores DEVS non exaudit, sed si quis DEI cultor est, & voluntatem ejus facit, exaudit.* 2. Ut speret firmiter, se impetraturum, quemadmodum amicus iste toties pulsans fecit; ita testatur S. Jacobus c. 1. dicens: *Si quis Vestrùm indiget, postulet à DEO, qui dat omnibus affluenter, & non recusat, & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil habens.* 3. Ut humiliet se, pulsétque, id est, humilitatem tantæ importatione præferat, indigentiam suam simul & indigentiam coram DEO profitendo; talis enim oratio penetrat, & donec propinquet, non consolabitur, & non discedet, nec altissimus aspiciat, quemadmodum Ecclesiasticus testatur. 4. Ut perseveret in oratione, sicut amicus iste pulsus; nam, ut S. Aug. super Pl. 65. ait, *DEVS, quod non sursum est, etsi differt, non aufert; non levitate utitur, non promittit; non facile de sententia movetur; quod promissum fixum; fallere non potest, habet, unde faciat.* In hoc Bernardus ait, *postquam oratio egressa est ab ore nostrum*

scribit eam in libro suo, & unum ex duobus indubitanter
 sperare possumus, quoniam aut dabit, quod petimus, aut
 quod novit utilius.

Confidera III. Quomodo tu haec has condiciones ob-
 servaveris, & deinceps observare velis. Colloquium ad SS.
 Patrones.

Punctum II.

Confidera I. Quæ potissimum impedimenta te à tam sa-
 larari studio haec hactenus impediverint; an non exigua nimis de-
 oratione, ejusque fructibus æstimatio concepta sit? an non
 exigua cura, & præparatio ad eandem ritè peragendam præ-
 missa sit? an non inanes sollicitudines curæque velut impor-
 tantæ muscæ orationis tuæ suavitatem perdididerint? an non
 inordinatus quidam affectus erga res creatas à tam suavi ac
 salutarum cum DEO colloquio abstraxerit?

Confidera II. Quomodo hæc impedimenta remove re pos-
 sis, nimirum si certò tibi persuadeas, quod B. Aloysius dixit,
 Religionum & Ecclesiæ tam miseræ facies ex una neglecta
 oratione provenire; illam esse compendiosam viam ad per-
 fectionem, sine illa neminem se perfectè vincere posse. Imò
 S. Ignatius tanti faciebat orationem, ut P. Natali suadenti
 longioris temporis pro oratione præscriptionem diceret,
 sufficere etiam unicum quadrantem quotidianæ orationis ad
 vitam perfectè instituendam, ut Lancizius opusc. 2. n. 182.
 testatur; an non enim hac veritate bene perspecta omnem
 diligentiam in oratione adhibebis? an non curis tuis & affe-
 ctibus cum S. Bernardo aut Christo dices; *Manete hic, donec
 vadam illuc, & orem?* an non cum P. Suarezio fateberis,
 malle te omnem scientiam, aliâque dona naturalia perdere,
 quam unam orationis horam negligere?

Confidera III. Quomodo deinceps hæc media adhibere
 velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ potissimum industriæ conducant ad o-
 rationem fructuosè peragendam; præ omnibus efficacem fore
 puro, si frequenter ponderes amabilitatem, & dignitatem
 Dei, sicque in illius amore semper crescere studeas; si enim in
 hoc mundo homines, quantò vehementius se amant, tantò
 arden-

ardentius desiderant simul colloqui, omnēque tempus in tali colloquio consumptum breve & jucundum esse faciunt, quanto magis animæ DEVM amanti jucundum erit, quam frequentissimè cum ipso conversari, & perinde ut Sponsus cum Sponso colloquens facere solet, omnes cogitationes & affectus importunè se tali colloquio ingerentes fortiter reijciat.

Considera II. Quàm efficax sit remedium istud, uti videtur ipso Dæmonis conatu, quo orationem impedire studet, & diligere potes; nimirum ut Patres Spirituales, cum advenisset aliquem inordinato amore cuiusdam mulieri adhaerere, vident, ut omne cum ea colloquium atque consortium fugant, ne per talem familiaritatem inajus augmentum capiat anima & Dæmon, ne per familiaritatem cum DEO semper illius amore proficiat homo, omni conatu ab orationis frequentia & fervore abstrahere eum nititur.

Considera III. Quomodo tu proinde hunc Dæmonem natum eludere, & quàm frequentissimè deinceps, diligentissimèque orationi vacare velis, Colloquium ad Christum illud assidue cum Apostolis rogando; *Domine, doce nos orare*. Vide Spinolam p. 2. Med. 150. pu. 1. fol. 384.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 18. & illa præcipuè verba cum rubore perpendantur: Per diem laborabant (SS. Patres) & noctibus orationi divinæ vacabant, quamquam laborando ab oratione mentali minimè cessarent. Omnis enim ad vacandum DEO brevis videbatur, & præ magna divinæ contemplationis, etiã oblivioni tradebatur necessitas corporalis.

Pro quinta Die,

MEDITATIO II.

DE HUMILITATE.

Scopus.

Amoris erga dictam virtutem augmentum

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Pharisæo & Publicano, quæ in hæc verba S. Lucas c. 18. describit: *Duo homines*

ascenderunt in templum, ut orarent, unus Phariseus, & alter Publicanus. Phariseus stans, hac apud se habebat: Deus gratias ago tibi, quia non sum, sicut ceteri hominum, raptores, injusti, adulteri, velut etiam hic Publicanus; Ieiuno bis in Sabbato, decimas do omnium, quae sunt meae. Et Publicanus a longè stans, nolebat nec oculos ad caelum elevare: sed percutiebat pedus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Considera, inquam, quem Iosephus Christus per hanc Parabolam intenderit, scilicet ut nobis præstantiam & efficaciam humilitatis declararet, atque adeo ad illius amorem & praxin excitaret.

Considera II. Quàm bene iste Publicanus docuerit, in quo vera humilitas consistat, dum scilicet, non tantum se per intellectum despexit, sed etiam per voluntatem, adeoque utramque humilitatem, intellectus scilicet & voluntatis conjunxit, nam ut S. Bernardus 142. in cant. ait, *alia est humilitas, quam veritas parit; alia, quam charitas format.* Ad quam utramque hortatur Apostolus ad Ep. Kemp. c. 4. *Obsecro vos, ut dignè ambuletis vocatione vestra cum omni humilitate.*

Considera III. Quid sit despiciere se ipsum; id re optimè magister humilitatis docebit, de quo S. Paulus ad Philip. c. 2. dixit: *qui cum in forma Dei esset, exinanivit semetipsum, formam servi accipiens;* unde ut servus nihil proprium habere voluit, sed omne lucrum Deo velut Domino obtulit; ipse ut servus omnia onera nostra in se suscepit; ipse vilissima in victu, habitatione, vestibus &c. elegit; ipse ut servus omni honore caruit, factus opprobrium hominum, & abjectio plebis. Aspice ergo, & examina, an haec tenus secundum hoc exemplar humilitatem exercere studueris, & vel deinceps errorem tuum, & negligentiam emenda. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quem fructum ex humilitate sua Publicanus iste retulerit, nempe descendit justificatus in domum suam, ut adeo verè in eo completum sit, quod Christus in fine parabola dixit: *qui se humiliat, exaltabitur;* quæ enim ma-

D d 5

for

ior exaltatio optari potest, quàm ex mancipio diaboli filium
& hæredem Dei effici.

Considera II. Si parva ista humilitas tantopere exaltat
hunc Publicanum, quantò altiùs exaltatura sit Religiosus
vel Sacerdotem, qui eidem perfectiori modo, scilicet ut
exemplar Christi studuerit; nimirum efficiet, ut, sicut Chri-
stus accepit nomen super omne nomen, ita & ipse ante alios
in perfectionis studio proficiat, atque adeò perfectus illi
amicus, & vir secundùm cor DEI dici possit, quod nomen
meritò summum honorem, quem homo optare potest, con-
tinet, atque adeò super omne nomen æstimari debet. Hic
sanè nomen accepit frater Urigman ex Dominicana Familia
qui, cum nullum sibi congruum locum reperire posset, se
in profundo inferno sub ipsomet Lucifero, hæc de celo
divit vocem: *citò huc ascende ad thronum altissimum patris
Dei.*

Considera III. Quàm pretiosus sit iste fructus, & quomodo
verè per illum impleatur, quod Christus Matt. c. 11. præcipit
sit, dum dixit: *discite à me, quia mitis sum, & humilis corde,*
& invenietis requiem animabus vestris, id est in Deo
per amorem perfectum quiescitis, hanc enim solam esse ve-
ram animæ quietem, S. Aug. l. 1. conf. c. 1. indicavit dicens
*fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec
nec requiescat in te.* Colloquium ad BB. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs potissimum ad insignem
quam humilitatem pervenire possis, nimirum duobus modis
mè, quorum prius est exemplum Christi, ut enim Rebecka
gen. 24. mox de camelo descendit, quando vidit Isaac
pedibus ambulans, ita & anima veri Religiosi aut Sacer-
dotis mox de camelo superbiæ aut propriæ æstimationis de-
siliat, si viderit Christum pro se tantopere humiliatum, ut
S. Bernardus ait: *Exinanivit semetipsum Christus, ut præ-
staret exemplo, quod docturus erat verbo; & ut non
ponat se ultra magnificare homo super terram, intulerat
est enim impudentia, ut, ubi se exinanivit majestas, super-
eulus inflatur, & tumescat.* Posterius medium est cogi-
tatio sui, & consideratio priorum vitiorum, ut enim p.

nox pennas expansas contrahit, ubi sordidos pedes aspexit, & homo facile de se conceptam opinionem dimittit, si, quantis vitijs & imperfectiōibus abundet, accuratius perpendat.

Confidera II. Quam efficacia sint hæc media, multisque hæcenus exemplis confirmata.

Confidera III. Quomodo & tu deinceps illa diligentius adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 167. fol. 432.

Legatur ex lib. 3. c. 8. & illa præcipuè verba bene ponderentur: Merita non sunt ex hoc æstimanda, si quis plures visiones aut consolationes habeat; vel si peritus sit in scripturis, aut in altiori ponatur gradu, sed si verâ fuerit humilitate fundatus, & divina charitate repletus; si Dei honorem purè & integrè semper quærat; si se ipsum nihil reputet, & in veritate despiciat, atque ab alijs etiam despici, & humiliari magis gaudeat, quàm honorari.

Pro quinta Die,

MEDITATIO III.

DE FREQUENTI RECOLLECTIONE

S V I.

Scopus.

Accuratus usus variorum Examinum.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de muliere, quam sequentibus verbis S. Lucas 15. describit. *Mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & evertit domum, & quarit diligenter, donec inveniat? & cum invenerit, convocat amicas, & vicinas, dicens: congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram?* Confidera, inquam, quàm bene hæc parabola Religiosis, & Sacerdotibus applicari possit, qui & ipsi Dei favorem, & amorem, item fervorem in Spiritu non quidem adhuc omnem, sed tamen ex parte per negligentiam suam & teporem amiserunt.

Conf.

Confidera II. Si mulier ista drachinam unicam, rem-
vis adeò pretij, tam sollicitè quæsit, quantam tu diligen-
tiam adhibere debeas in tua drachma quærenda, quæ tanta-
pere tibi necessaria est ad gloriam Dei, tuamque, & proximi
salutem cum summo tuo & illius commodo procurandam.

Confidera III. Quomodo dictam drachmam quætere de-
beas, nimirum accendendo lumen, id est, per humilem or-
tionem petendo à Deo illustrationem intellectus, & exer-
tendo domum conscientia per scopum accurati examina-
tum singulis mensibus & hebdomadis paulò longius, tum
quotidiè circa vitia in genere, & circa unum in particulari
instituti. Vide ergo, quomodo hæc diligentiam
adhibueris, an cum veritate illud S. Davidis Ps. 76. dico
potueris: *Et meditatus sum nocte cum corde meo, & ex-
citabar, & scopebam spiritum meum.* Colloquium
SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quem fructum hæc mulier tulerit ex un-
sollicita drachmæ quæstione, nimirum & ipsam drachmam
invenit, & singularè ex tali inventione gaudium percipit,
unde convocans amicos dixit? *congratulamini, quia in-
veni drachmam, quam quæsi.*

Confidera II. Quanto nobilior sit fructus ille, quem tu
ex frequenti recollectione colliges, nam præterquam quod
fervorem tuum semper sis recuperaturus, & aucturus, accipies
adeò insignem etiam profectum in sanctitate & meritis li-
cturus, summum gaudium creabis imprimis Deo & SS. qui
singulariter delectantur super uno pectore poenitentiam ha-
gente; deinde domesticis, quia, ut Thomas Kemp. l. 1. cap. 1.
ait, valde jucundum & dulce est, videre fervidos & devotos
fratres, bene morigeratos, & disciplinatos; animabus pro-
gatorij, quæ tantò efficacius subsidium à te sperant, quanto
magis in perfectione & charitate profeceris; denique christi-
phi, quia si est gaudium in hoc mundo, hoc utique possidet
puri cordis homo; & si ante mortem tam magnum gaudium
percipiet, quale in ipsa morte, & post mortem experietur,
quando audies à Christo: *Euge serve bone & fidelis, quia
super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, entra
in gaudium Domini tui.* Ut adeò meritò exclamavit Tho-

mas Kemp. l. 1. c. 11. *O si adverteres, quantam tibi pacem, & alijs latitiam faceres te ipsum bene habendo, puto, quòd sollicitior esses ad spiritualem profectum.*

Confidera III. Quàm digni sint fructus, propter quos omnem diligentiam in frequenti, imò assidua tui recollectione adhibeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum te impedi verit haftenus; quò minus optatum ex talibus recollectionibus fructum reportares, an non ex primarijs impedimentis illa fuerint, quòd non eam, quàm par erat, æstimationem de ijs habueris; quòd ex tam frequenti inspectione tui ipsius tædium conceperis, atque adeò non nisi obiter eam peregeris? Quòd in ijs nunquam tibi debitum scopum præfixeris, sed exterio- rum duntaxat defectuum reformatione contentus, ad ipsam radicem exciudendam animum non applicueris? quòd à vehementia passionum & frequenti in vita relapsu in desperationem actus, omnem de fructu secuturo spem abieceris, ideòque dictas recollectiones frequenter neglexeris?

Confidera II. Quibus medijs talia impedimenta removere possis, nimirum certò tibi persuadendo, unum ex principalibus medijs ad perfectionem citò facilèque consequendam esse frequentem tui inspectionem, & recollectionem; eam præterea esse officinam virtutum, in qua timor Dei, humilitas, cognitio sui, compunctio, perseverantia, fervor, prudentia &c. cuditur; id quòd S. Ignatius præcipuè expertus est, utpote cujus prudentia & sanctitas singularis huic potissimum exercitio, & frequenti meditationi. l. ult. 1. p. hist. soc. adscribitur.

Confidera III. Quomodo deinceps in hoc negotio gerere te velis. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 19. & illa præcipuè verba bene perpendantur: secundum propositum nostrum cursus profectus nostri; & multà diligentia opus est, bene proficere volenti: Quòd si fortiter proponens sæpe deficit, quid ille, qui rarò aut minus fixè aliquid proponit.

Pro

Pro 5. Die.

MEDITATIO IV.

DE PURA INTENTIONE.

Scopus.

Studium puræ Intentionis.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de fermento, quod accepit mulier abscondit in farinæ sata tria, donec fermentum totam, uti S. Lucas c. 13. memorat. Considera inquam, quàm bene per hanc mulierem significetur anima corporis hominis, sed maximè Religiosi aut Sacerdotis, qui intentionem puram velut fermentum tribus satis farinæ, id est, in cogitationibus, verbis, & operibus miscet, ut sapidas, Deo gratas omnes suas actiones efficiat.

Considera II. Qualis debeat esse intentio Religiosi aut Sacerdotis, nimirum ut non tantum propter metum vitæ, aut spem æternæ beatitudinis, sed ex solo Deum glorificandi, eique bene placendi desiderio quasvis suas actiones incipiat.

Considera III. An tu quoque hastenus talem intentionem elicere conatus sis, aut certe deinceps omnibus tuis operibus præmittere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quas ob causas specialiter studere debes, ut in prædicto puræ intentionis exercitio, quàm magis proficias; præ multis sufficere tibi potest, si ex una parte memineris vitam nostram comœdiam esse, in qua quis personam sibi à Deo assignatam repræsentare debet; ex altera verò parte certò tibi persuadeas, Deum solum esse, cuius re omnes proprietates perfectissimè, quas in spectaculo rerum operum desiderare posses, nam si ad spectaculum communitè spectatores sapientes, multi, in magna dignitate constituti, munifici, & constanter perseverantes requirunt, ubi has conditiones magis, quàm in Deo reperies, qui

uti infinita sapientiâ præditus est, solusque cor & intentionem hominum cognoscit, ita solus quoque sincerum de tuis actionibus iudicium ferre potest; qui solus omnes tuas non actiones tantum, sed etiam cogitationes spectat, verbaque singula audit, qui solus dignitate infinitos homines & Angelos superat, atque adeo eminenter majus theatrum constituit, quàm si omnes tam Angelos, quàm homines possibiles pro spectatoribus haberes; qui solus denique pro quovis motu & actione majus tibi præmium promittit, quàm si totus mundus, aut mille mundi in præmium offerentur.

Considera II. Si Actores in Comædijs tantopere excitantur ad personam suam quàm convenientissimè representandam, omnemque laborem & difficultatem, quem suscipere debent, levem ducunt solius vanæ laudis, aut præmij parvi desiderio ac spe affecti, quantas tibi vires & alacritatem aditura sit cogitatio, quâ tibi persuaseris, te pro omnium tuarum actionum spectatore Deum ipsum cum sua tota cœlesti curia habere.

Considera III. Si jam olim Democritus ausus est dicere: unus mihi pro populo est, & populus pro uno; si Epicurus uni ex confortibus studiorum scripsit, hæc se non multis, sed ipsi scribere, satis enim magnum alterum alteri theatrum esse; quanto magis tu hoc ipsum de Deo dicere possis, ac debeas, atque adeo hunc unum deinceps pro spectatore desiderare, & eligere debeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs dictam puritatem intentionis obtinere possis; ex multis duo potissimum eligenda censeo, quorum primum est, ut sæpe volvas animo, quàm falsa, vana, inconstans, & noxia tam animo, quàm corpori sit laus humana, ut merito S. Augustinus in quad. Epist. dixerit: *laudamus mendaciter, delectamur inaniter; & vani sunt, qui laudantur, & mendaces, qui laudant.* Secundum est, ut bene perpendas quid sit bene placere Deo, nimirum tanti hoc faciendum, ut ipsa etiam beatitudo beneplacito Dei sit postponenda, quem admodum sancti Cœlites de facto faciunt, dum majus gaudium percipiunt ex eo, quod Dei beneplacitum in se, & alijs impleri cernunt, quàm ex ipsa sua gloria capiunt.

Con-

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc media ad diſtin-
finem obtinendum, ut rectè S. Baſilius c. 10. conſt. Monachus
dixerit, vanam gloriam eſſe dulce bonum, ſed imperitium
tùm, S. Ignatius verò dixerit, eam ex ignorantia & cæcitate
amore provenire, unde ipſe, poſtquam in meditatione
quentius circa hanc materiam ſe exercuit, faſtus eſt, ſe
minùs, quàm vanam gloriam timere.

Confidera III. Quomodo tu dicta media hæc tenes
bueris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium
Chriſtum cum congruis affectibus.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 9. & illa præcipue verba
ne perpendantur: Fili, ego debeo eſſe finis tuus ſupremus
ultimatus, ſi verè deſideras eſſe beatus; ex hac intentione
purificabitur affectus tuus ſæpius ad te ipſum, & ad creaturam
malè incurvatus.

Pro ſexta Die.

MEDITATIO I.

DE ZELO ANIMARUM.

Scopus.

Idem Zelus magis accendendus.

Theſera: Diligamus nos invicem, quia charitas eſt
eſt. 1. Joan. 4.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de homine, qui incidit in
tronos, quam ſic S. Lucas c. 10. deſcribit: Homo quidam
deſcendebat ab Ieruſalem in Iericho, & incidit in latronem
qui etiam deſpoliaverunt eum, & plagis impoſitis abierunt
ſens vivo relicto. Accidit autem, ut Sacerdos quidam
ſcenderet eadẽ viã: & viſo illo præterivit. Similiter
Levita; cùm eſſet ſecus locum, & videret eum, perterritus
Samaritanus autem quidam iter faciens, ſenſit ſecus
& videns eum, miſericordiã motus eſt. Et appropinquans
gavit vulnẽra ejus, infundens oleum, & vinum: & cum
mens illum in lumentum ſuum, duxit ad ſtabulum, &

am eius egit. Et altera die protulit duos denarios, & dedit
 libulario, & ait: curam illius habe, & quodcumque su-
 perogaveris, ego cum rediero, reddam tibi. Considera, in-
 tam, I. Scopum hujus parabolæ à Christo intentum non
 fuisse, quàm ut nos doceret, quomodo charitatem erga
 proximum exercere debeamus,

Considera II. Quàm pulchrè per factum Samaritani hujus
 omnia charitatis fraternæ officia designentur; per oleum
 eundem misericordia, quam in auferendis ab eo miserijs de-
 clarare debemus; per vinum verò lætitia, quam per variorum
 beneficiorum collationem ei conciliare oportet. His enim
 duobus actibus totum charitatis officium comprehenditur,
 ut patet olim duo illa axiomata indicârunt: *Quod ab alio ode-
 passeri tibi, vide, ne tu alteri feceris. Tob. 5. & omnia, qua-
 queque Sultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis.*
 Math. 7.

Considera III. Quàm longè tu hactenus abfueris à tali
 charitate, quàm frequenter imitatus sis Sacerdotem & Levi-
 tum, qui, ut hæc ipsa Parabola refert, viso proximo afflicto
 tranfierunt. Vide ergo, quid deinceps statuere hac in parte
 velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quo potissimum motivo dictus Samaritanus
 excipitur fuerit ad tantam charitatem exhibendam; scilicet
 quia videbat esse hominem ejusdem secum naturæ, gravi-
 bus que vulneribus affectum.

Considera II. Quântò promptiùs tu proximo tuo succur-
 re debeas, quem non naturâ duntaxat tibi conjunctum, sed
 etiam propter arctissimam conjunctionem ex sanguine
 carissimè, quo uterque redemptus, & spiritualiter renatus est,
 convenientem novo & singulari vinculo tibi obstrictum esse
 senti; qui vulnera tantò graviora accepit, quântò gravius est
 peccatum, quàm ullum vulnus corporis, & quântò gravius
 nocet mors animæ æterna, quàm ea, quæ vita corporalis au-
 ditur.

Considera III. Quàm potentia sint hæc motiva ad zelum
 animarum in te accendendum, maximè si præterea confide-
 res præmij magnitudinem, quæ ijs, qui charitati singulari-
 ter

ter student, à Deo promissa est, si enim, teste S. Marco c. 12. *diligere proximum tanquam se majus est omnibus holocaustis & sacrificijs, quis dubitet, præmium quoque magis quam alijs operibus promissum fuerit, tanto operi certius futurum?* Colloquium ad B. V.

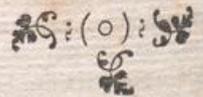
Punctum. III.

Confidera I. Quid te potissimum hætenus impediat, quò minùs officio charitatis juxta vocationem tuam fructificeres an non fortassis causa fuit, quòd charitatis præstantiæ & motivum non satis perpenderis? an non horror solitudinis, & quietis, utique spiritualis naufragium, & ceterorum ad proximi salutem pertinentium peperit?

Confidera II. Quomodo dicta impedimenta removere possis, videlicet, si certò persuadeas, te in hoc maxime officio solum Christi te declarare, si dilectionem ad proximum habueris; si item firmiter credideris, Deum omnia tua tuis obsequia perinde accipere, ac remunerari, ac si ipse immediatè exhibita forent, & tandem si quanta Christi quo fervore ac charitate pro salute hominum egeris, & quæ sit: seriò ac frequenter perpendas.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva, quòd nim non ageres, si Christum in terris degenem, ætate inopem, languentem, aspiceres? quòd ergo tunc agere deinceps præstare stude, ideòque in omni charitatis occasione à Christo dictum tibi puta: *Quamdiu fecistis unum de istis his minimis meis, mihi fecistis.* Matt. 25. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 141. fol. 259.

Legatur ex l. 1. de imit. c. 15. & illa præcipue verba ponderentur: quidquid ex charitate agitur, quantumvis exiguum, & despectum, totum fructuosum redditur.

Pro sexta Die.

MEDITATIO II.

DE INDIFFERENTIA RELIGIOSI
VEL SACERDOTIS.

Scopus.

Sudium ejusdem Indifferentia.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Pastore, quam S. Joan. c. 10. refert: *Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed a-*
liunde, ille fur est, & latro; qui autem intrat per
ostium pastor est ovium. Huic ostiarius aperit, & oves vo-
cem ejus audiunt, & proprias oves vocat nominatim, &
ducit eas. Et cum proprias oves emiseric, ante eas vadit:
oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Alienum
autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non nove-
rant vocem alienorum. Confidera, inquam, quid Christus per istam parabolam indicare voluerit, nimirum illum, qui pastoris boni officium implere cupit, ante omnia indifferentem esse debere ad quævis officia à superioribus designanda, neque ad aliud se intrudere debere, nisi quod ab illis oblatum est; cum enim Christus sit ostium, per quod intrare debemus ad oves pascendas, & custodiendas, superiores autem Christi personam sustineant, merito superiorum talium voluntas pro voluntate Christi, atque adeò pro ostio ad munus Apostolicum agnosci debet.

Confidera II. Si ad pascendas oves irrationales nemo facile admittitur, nisi qui ab ipso Domino ovium approbatus est, quanto magis in ovibus rationalibus pretiosissimo Christi sanguine empris & redemptis custodiendis talis sollicitudo adhibenda, quàmque adeò periculosum sit, se ultrò pro munere ingerere.

Confidera III. Quomodo tu hactenus hac in parte te gestis, aut gerere deinceps velis. Colloquium ad SS PP.

Ee 2

Pun-

Punctum II.

Considera I. Fructum, quem pastor iste parabolice portavit ex eo, quod per ostium intraverit, nimirum vocem ejus audiverunt. II. Eum secutæ sunt. III. Copiam ei fructus pepererunt. IV. Laudem & mercedem condidit à Domino suo reportavit.

Considera II. Quomodo hos ipsos etiam fructus spiritualis sperare possit, si non nisi per legitimam vocationem Pastoris officium susceperit, uti experientia ipsa testatur Apostolis, tum in alijs Apostolicis viris confirmat; contrario verò qui non per ostium intrat, licuti fur est, ut dicitur Christo Jo. 10. ita meritò etiam subtractionem xiliorum divinarum, & ex horum defectu malum suadendiæ successum, & quod consequens est, infamiam & penas furibus talibus convenientes incurret. Unde P. B. far Alvarez dicere solitus erat: quæ stulticia est, existimare se aliquid rectè facturum, ad quod te non promovet, aut ipsum non fore voti compotem, cum aliquid in se sperat, etiamsi media, quibus illud intendit, tibi aliena & separata videantur.

Considera III. Quàm optandi sint hi fructus alicui Religioso vel Sacerdoti, quàmque adeò digni, proponeris per verum ostium ad oves educendas semper re. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quid potissimum hæcenus impedimentum ad omnia officia æqualiter indifferens es, ut amor proprius, quo nimis inordinatè labores avertis, è contrario verò sensuales & vanas delectationes appetis, an non appetitus honoris & laudis te impellebat, ut pro humilium officiorum tædio ad altiora magisque gloriosa aspirares, viamque tibi ad illa etiam illicitis sterneres?

Considera II. Quo medio hæc impedimenta tollas velis, videlicet, si consideres, id, quod in quovis vero Religioso aut Sacerdote quarri, & appeti debet, scilicet benedictionem beneplacitum Dei; quid enim hoc sine practico

poterit, quò minùs æqualiter omnia officia de manu
periorum suscipias, & cum æquali alacritate ac diligentia
ministras ?

Considera III. Quomodo hæcenus hoc medio usus sis,
ut deinceps velis. Colloquium ad Christum. Vide Spi-
ritum p. 2. med 135. fol. 343.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 11. & illa præcipuè verba be-
nependantur: desideria te sæpe accedunt, & vehemen-
ter impellunt; sed considera, an propter honorem meum,
an propter commodum tuum magis movearis.

Pro sexta Die.

MEDITATIO III.

DE SEDULA ADMINISTRATIONE
OFFICII.

Scopus.

Accurata munerum Administratio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Negotiatore quærente bonas
margaritas, qui inventâ unâ bonâ margaritâ, abiit, & ven-
didit omnia, quæ habuit, & emit eam. Matth. 13. Consi-
dera, inquam, quàm meritò per hunc Negotiatorem intel-
ligatur quisvis Religiosus vel Sacerdos, qui non suam dun-
taxat, sed alienam etiam salutem procurandam suscepit, at-
que ad eò præciosas margaritas animarum quærere statuit.

Considera II. Quàm pretiosæ sint hæ margaritæ, sive
animas in se spectes, sive pretium à Christo Negotiatore opti-
mo pro illis oblatum attendas; sive SS. de talibus mar-
garitis judicium consideres; nam S. Catharina Senensis, cum
semel animæ pulchritudinem vidisset, deinceps, quotiescun-
que operarium Evangelicum transeuntem vidit, pedum ejus
vestigia osculata est. S. Ignatius, si quando homines ipsi oc-
currerent, considerans animarum à Christo redemptarum
pretiosum ac pretium, vix interdum lætitiæ æstuantis vim,
ne se extra effusus proderet, temperabat. S. Franc. Xav. cum

parvulum quendam baptizatum ad cœlos transmisisset, factus est, sufficiens sibi hoc præmium itineris in Indiam scripti fore, etiamsi Deus nullum aliud addere stauisset.

Confidera III. Qualem tu hactenus de margaritis habuisti estimationem habueris, aut certè deinceps habere velis. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quomodo has margaritas parabolice Negotiator obtinuerit, quòd scilicet abierit, & venierit omnia, quæ habuit, & emerit eam.

Confidera II. Quomodo hanc ipsam industriam actualis Negotiator adhibere possit, & debeat, si videlicet ipse omnes alias curas seponens totum se impendat officio suo, atque in eo rectè & fructuosè administrando omnem diligentiam atque conatum adhibeat, id quod S. Ignatius dicare voluit, cum dixit, finem Societatis esse, ut non solum saluti propriæ cum divina gratia quisque vacet, sed eadem gratia etiam in salutem proximorum procurandam impensè incumbat.

Confidera III. Quomodo tu hactenus hanc industriam adhibueris, & deinceps adhibere velis. Colloquium ad SS. PP.

Punctum III.

Confidera I. Quæ media potissimum conducant ad fructuosam muneris administrationem: tria præcipue consideremus. Primum est, ut puram intentionem tam in illorum administratione, quàm continuatione habere studeas; hoc est in nomine Domini laxare rete, & absque hac intentione ferò olim querèris cum Apostolis, multis annis te in illorum quopiam laborasse, sed nullum aut exiguum fructum cepisse. Secundum est, si quas habes regulas aut directiones officium tuum à superioribus præscriptas, eas exactè observes; sic enim sperare poteris verificatum iri de te, quod dicitur viro legem divinam observante S. David Ps. i. dixit: *omnia, quæcunque faciet, semper prosperabuntur.* Tertium est, ut frequenter & accuratè te per examen circa officium tuum reflectes, id est, quid profuerit, aut obfuerit, attendas, & pericula, quæ occurrere in illius administratione possunt, prudenter prævidere, ac contra illa salubriter te communi-

videas; hoc enim medium præ alijs salutare S. Ignatius experitus est, unde tantam in rebus spiritualibus, & animabus curandis dirigendisque peritiam, felicitatēque est consecutus.

Considera II. Quam efficacia simul, & facilia sint hæc meditationes, quàmque frequenti hæctenus experiētia, copiosissimòque fructu comprobata.

Considera III. An & quomodo tu hæctenus ea adhibueris, ita non eorum illorum neglectus causa fuerit, quo minus operatum ex officijs tuis fructum reportares. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 90. p. 2. fol. 224.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 47. & illa præcipuè verba sibi applicentur: age, quod agis; fideliter labora in vinea mea, ego ero merces tua, veniet una hora, quando cessabit omnis labor & tumultus.

Pro 6. Die.

MEDITATIO IV.

DE CAUTE LA OPERARII.

Scopus.

Cognitio insidiarum Demonis, & Devitatio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine seminante, quam in hoc hunc modum S. Matth. c. 13. describit: *Simile factum est regnum caelorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & superseminavit zizania in medio tritici, & abiit. Cum autem crevisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Et ait illis: inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis imus, & colligimus ea? & ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis, & triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum*

Ec 4

mum

num zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. Considera, inquam, quàm convenienter hæc parabola curio Religioso aut Sacerdoti in salute proximi procuranda comparato conveniat, quàm bene labores illius tritico, vitia vestri & imperfectiones, quas dictis laboribus ex impulsu zizanij immiscet, zizanij comparentur.

Considera II. Si quantò præstantius est triticum, tanto gravius est damnum, quod zizania tritico tali immixta continent, quantopere abominanda, & cavenda sint zizania, quæ fructum laborum nostrorum, puta Dei gloriam, nostramque & proximi salutem impediunt.

Considera III. An hætenus dignam de damno tali rationem conceperis; debitamque diligentiam in zizanij spiritualibus præcavendis adhibueris. Colloquimur de SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quænam sint illa zizania, quæ Diabolo non in medio duntaxat, sed etiam in initio & fine tui tritici, id est, laborum superseminare conatur; nimirum primo in initio conatur malam intentionem immiscere, ut te spiritus potius id est, laudem, honorem, vanam delectationem, quam Dei gloriam, aut proximi salutem quæras, quod quidem vel ex eo colliges, quòd ad illa munera, in quibus tui commoda minùs reperiuntur, non æquè promptus sis, ac ad alia, quæ magis sunt honorifica, sensibùsque jucunda.

II. In medio laborum efficere conatur, ut vel cum impatientia, vel cum inordinata complacentia, vel cum sensuali affectu actiones tuas convenientes exerceas. III. In fine laborum studet, vel tristitiam inordinatam ex malo successu, vel vanam gloriam & despicientiam aliorum ob felicem eventum, vel vanam jactantiam, & inordinatam lætitiã; aut nimiam sui estimationem, & noxium altiorum munerum, operumque appetitum ingerere.

Considera II. Si quodvis horum zizaniorum sufficeret triticum laborum tuorum corrumpendum, quantum damnum creatura sint tam multa, tamque noxia zizania, si non studiosè ab agro tuo, id est, animo avertas.

Confidera III. Quàm diligentiam hætenus in ijs, vel præcauendis, vel euellendis adhibueris, aut quam deinceps adhibere velis. Colloquium ad SS. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ potissimum media conducant ad dicta zizaniam auertenda; ea videlicet, quæ Christus Matth. 29. indicauit, dum dixit, *Vigilate & orate, ne intretis in tentationem.* Verè enim ex defectu horum mediatorum omnes aut præterque tentationes, malæque inde creata oriuntur, unde Christus in Parabola dixit, inimicum superfeminasse zizaniam, cum dormirent homines.

Confidera II. Quid sit vigilare, nimirum oculos mentis apertos habere ad fraudes dæmonis cognoscendas; item instructum esse armis, quibus repellas inimicum ab agro. quæ arma sunt studium puræ intentionis, imaginatio præsentis Dei, contemptus sui & rerum terrenarum, amor Dei &c. hæc enim remedia sunt ijs vitijs, de quibus in priori puncto mentio facta est, proficendis, & cauendis aptissima, uti consideranti patebit.

Confidera III. Quomodo hæc media hætenus adhibueris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 888. fol. 219.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 6. & illa præcipuè verba bene ponderentur: scito, quod antiquus inimicus omnino nititur impedire desiderium tuum in bono, & ab omni devoto exercitio evacuare. Sit tibi in cautelam & perpetuam humilitatem ruina hæc superbiorum de se stultè præsumentium.

Pro septima Die.

MEDITATIO I.

DE BENEFICIO REDEMPTIONIS.

Scopus.

Amor & Imitatio Christi patientis.

Tessera: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi.* ad Galat. 6.

E e 5

Pun-

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Pastore, quam his verbis Matth. c. 18. describit: *Quid vobis videtur? si fuerint alie centum oves, & erraverit una ex eis, nonne relinquit nonaginta novem in montibus, & vadit quærere eam, quæ erravit? & si contigerit, ut inveniat eam; Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis, quàm super nonaginta novem, quæ non erraverunt.* Confidera, inquam, quanta charitas fuerit istius Pastoris erga hanc ovem, siue voluntas ipsa quærendi, siue modus & labor in quærendo adhibenda siue gaudium post inventionem conceptum attendatur.

Confidera II. Quantò major fuerit charitas Christi erga te, utpote qui tot labores suscepit, tot contemptus sustinuit, tot dolores exantlavit, & ipsam denique tam acerbam, & ignominiosam mortem cum summa patientia & charitate toleravit, & ita quidem, ut non minùs pro te solo, quam pro omnibus hominibus simul passionis suæ merita obtulerit.

Confidera III. An non cum S. Augustino iustissimè extimare possis: *Domine, qui tibi non servit, quia a te creatus est, infernum meruit; sed qui non servit tibi, quia redemptus est, meretur, ut novus pro ipso infernus fiat.* Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Cùm amor perfectiùs rependi non potest, quàm per amorem, quantopere conari debeas, ut, sicut Christus summè amorem suum erga te per passionem ostendit, tu quoque vicissim amorem tuum perfectissimè declares.

Confidera II. Quà potissimùm in re amorem tuum declarare possis, & debeas, videlicet, ut tu quoque vicissim pro ea animam ponas, & cruci saltem spiritali te affigas; ut enim ipse Christus Joan. 15. dixit: *Majorem charitatem nemo habet, quàm ut animam suam ponat quis pro amico suo;* hinc S. Joannes 1. c. 4. in hoc, ait, apparuit charitas DEI in nobis, quoniam ille pro nobis animam suam posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere; quantò magis pro ipso Christo.

Confidera III. Quàm libenter hanc mortem suscipere pro Christo debeas, maxime si quoties hanc, & longè gravatiora

his promeritus, perpendas; an non enim feres contra te ipsum sententiam, & dices: *Reus est mortis: crucifigatur?* an non exclamabis cum Latrone Luc. 23. *Nos quidem iuste, nam ligna factu recipimus, iste vero nihil mali gessit.* Colloquar ad B. V. illud cum affectu pronuntiando: *Eja Mater sum amoris, me sentire sum doloris, fac, ut tecum lugeam.* Item: *Sancta Mater istud agas, crucifixi fige plagas, cordi meo valide, tui Nati vulnerati tam dignati pro me pati, panem mecum divide.*

Punctum III.

Considera I. Quid sit spiritualiter mori, & crucifigi cum Christo, nimirum 1. Ut omni affectu inordinato erga creaturas exutus per tres clavos, paupertatis, castitatis, obedientie cruci, id est, mandatorum & Regularum aut constitutionum tuarum observationi te affigas; nam, ut S. Maximus ait; tota vita Christiani (utique etiam Religiosi aut Sacerdotis) si secundum Evangelium vivat, crux est, atque Martyrium. 2. Ut omnem inopiam, contemptum & dolorem (qui ut P. Balthasar dicere solebat, erant tres comites Crucifixi Christi) magna cum patientia & alacritate sustineas. 3. Ut perinde ut crucifixus aliquis aut mortuus homo, totum te aliorum arbitrio & directioni committas, hoc enim est, obedientem esse usque ad mortem crucis.

Considera II. Quam meritoria & honorifica tibi apud DEVM & homines mors hæc sit futura; si enim Abraham tantopere placuit DEO, tantumque apud ipsum meruit, quia Filium suum voluit sacrificare, quanto plus tu mereberis, & placebis, si te ipsum, quem magis, quam ullus Pater Filium suum diligit, amare debes, DEO per spiritualem crucifixionem sacrificabis? an non pretiosa erit hæc mors in conspectu DEI? an non cum Christo nomen super omne nomen accipies? an non tanquam granum emortuum afferes multum fructum in salute proximi? an non mors hæc finis erit omnium malorum, atque adeo tu deinceps audacter dices cum S. Paulo ad Galat. 6. *De cetero nemo mihi molestus sit, ego enim signatus Domini mei IESU in corpore meo porto.*

Considera III. Quam libenter & promptè ob hos fructus te ipsum crucifigere debeas & velis. Colloquar ad Christum

stum dicendo cum S. Bernardo: *Sequar te, quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum meum cor abstuleris, IESU lau nostri generis.* Vide Spinolam p. 2 Med. 162. fol. 417.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 11. & illa præcipue verba bene ponderentur: Habet JESVS nunc multos amatores regni cælestis; sed paucos bajulatores suæ crucis. Unum tibi lam-
mè necessarium est, ut omnibus relictis te relinquant, & à te
totaliter exeas.

Pro septima Die.

MEDITATIO II.

DE FRUCTIBVS EX PASSIONIS DOMI-
NICÆ CONSIDERATIONE REFERENDIS.

Scopus.

Item, qui in titulo.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Patrefamilias, quam in hoc
modum S. Matthæus c. 21. commemorat: *Erat Patrefam-
lias, qui plantauit Vineam, & sepem circumdedit ei, & fe-
dit in ea torcular, & adificauit turrim, & locauit eas Agri-
colis, & peregrè profectus est. Cum autem tempus fru-
ctuum appropinquasset, misit seruos suos ad Agricolas, ut
acciperent fructus ejus. Et Agricola apprehensis seruis, qui
alium ceciderunt, alium occiderunt, alium vero lapidarunt.
Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt
illis similiter. Novissimè autem misit ad eos Filium suum,
dicens: Verebuntur Filium meum. Agricola autem exultans
dicens: Hic est hares, Senite occide-
mus eum, & habebimus hereditatem ejus. Et apprehen-
sum eum eiecerunt extra Vineam, & occiderunt. Cum ergo ve-
nerit Dominus Vineæ, quid faciet Agricolis illis: ajunt illi
Malos malè perdet; & Vineam suam locabit alii Agri-
colis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Confidera, in-
quam, quanta fuerit ingratitude horum Agricolarum, &
quantò grauior futura fuisset, si idem Filius Patrisfamilias
semel iterumque Patri pro eorum delictis satisfacisset, om-
nemque eorum pœnam in se transtulisset.*

Confidera II. Quanta hæcenus fuerit tua Ingratitudo, qui vineam tam nobilem non modò neglexifti, nec tantùm feruos DEI, id eft, Superiores, & Patres Spirituales, qui fructus à te DEI nomine exigebant, contempifti, fed ipfum etiam DEI Filium tam gravibus, totièfque repetitis peccatorum vulneribus aut fauciãfti, aut omnino interemifti.

Confidera III. Quanta fit bonitas DEI, qui non modò te pro meritis hæcenus non punivit, fed ultrò ad veniam invitat, vineamque etiam deinceps adhuc relinquere ftatuit, ut vel nunc tandem optatos fructus à te recipiat. Vide ergo, quomodo tantæ & Patris & Filij charitati respondeas. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quinam fint illi fructus, quos Chriftus à te Patris fui æterni, imò & suo nomine exigat, nimirum fequentes. Primus eft, gratitudo pro collata vinea, id eft, pro vocatione Religiofa aut Sacerdotali, & pro beneficio Redemptio- nis, per quam tibi dicta Vocatio à Chrifto obtenta eft. Secundus eft, dolor de præterita ingratitude, negligentiffq; in vinea excolenda commiffis, nec non de fumma injuria, quam & Chrifto, & Patri ejus per peccata tam gravia, quibus paffionis caufa extiteras, intulifti. Tertius, fiducia, tum de bonitate DEI, tum de meritis Chrifti concepta. Quartus, Amor intentus erga tantos benefactores, quo nihil aliud defideres, aut agas alio fine, quàm ut ipsis placeas, mutuùmque erga illos amorem demonftres. Quintus, Patientia generofa, quã & DEI, & Chrifti amore nihil laborum, aut miferiarum refugias, fed omnia fimilia fingulari cum alacritate fufcipias, & fuflineas.

Confidera II. Quàm pretiofi fint hi fructus, & quàm accepti tam Patri æterno, quàm ipfi Chrifto; quàm item tibi & proximo falutares fint futuri.

Confidera III. Quomodo deinceps hos fructus diligentiff ex vinea tua perfolvere, atque adeò præteritas negligentias compenfare velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo medio deinceps uti velis ad dictos fructus

ctus producendos, scilicet frequenti, imò assidua passio-
Christi memoriâ & meditatione; nam, ut S. Augustinus c.
119. in Joannem dixit, *Cruce Christi non tantum est sedula
morientis, sed etiam Cathedra docentis, in qua virtutes ho-
mines non tam verbis, quam ipso opere, atque adeo efficacissi-
me docentur.*

Considera II. Quàm multis hoc remedium singulariter
profuerit ad dictos fructus obtinendos, ut merito non tan-
tum S. Augustinus dixerit, se in omnibus adversitatibus non
invenisse tam efficax medium, quàm vulnera & passiones
Salvatoris, sed verè etiam alij dicere possint, se nullum tam
salutare medium ad virtutes plantandas, & perfectionis ho-
dium promovendum fuisse expertos, quàm ejusdem passionis
frequentem considerationem. Hinc S. Mariæ Magdalene
conversionem auspiciantem cruce ab Angelo in spelunca eo as-
tificio posita est, ut, quocumque se verteret, vivum ex mys-
terij passionis illi obijceretur. Sed & S. Franciscus Xavierus
falsus est, se ad omnem sanctitatem præcipuè crebrâ vix
mortisque Domini nostri meditatione accendi, ex qua er-
descebat in illo humanæ salutis & Martyrij cupido, totus-
que se ad illius imitationem pro gloria DEI hominumque
salute devovendi.

Considera III. Quomodo tu hæcenus hoc medio usus fu-
eris, aut deinceps uti velis. Colloquium ad Christum cum
congruis affectibus. Vide Spinolam p. 2. Medit. 180. & 171.

Legatur ex lib. 2. de imit. & illa præcipuè verba bene pos-
derentur: si nescis speculari alta & cælestia, requiesce in pas-
sione Christi, & in sacris vulneribus ejus libenter habitare.

pro Septima Die.

MEDITATIO III.

DE TRIBULATIONVM UTILITATE.

Scopus.

Studium Patientiæ.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine seminante semen ve-
rum, quam scilicet S. Mattheus c. 13. memorat: *Exijt, qui semina-*

nat, seminare semen suum. Et dum seminat, quadam ceci-
derunt secus viam, & Generunt Soluces Cali, & comedere-
runt ea: alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant
terram multam, & continuo exorta sunt, quia non habe-
bant altitudinem terra. Sole autem orto esuaverunt: &
quia non habebant radicem, aruerunt. Alia autem ceci-
derunt in Spinas: & creverunt Spina, & suffocaverunt ea.
Alia autem ceciderunt in terram bonam, & dabant fru-
ctum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trige-
simum. Considera, inquam, quam convenienter per hoc se-
men non tantum Verbum DEI, ut Christus interpretatus est,
sed etiam tribulationes, & quæcunque aliæ patiendi occasio-
nes intelligantur; nam verè hæ sunt semen bonum, quod si
in terram bonam cadat, centuplum, imò millecuplum feret
fructum, cum; teste S. Paulo ad Rom. 8. *non sint condigna*
passiones ad futuram gloriam, qua revelabitur in nobis.

Considera II. Quam frequenter etiam hoc semen vel in
spinas impatientiæ, & indignationis; vel in petram cordis
indurati, & in malicia obstinati; vel secus viam cadat, id est,
absque intentione bona & ordinatione ad vitam æternam
suscipiat, dum scilicet vel ex sola necessitate, vel propter
vanam gloriam, aliudve moti vum humanum tribulationes
quandoque gravissimæ perferuntur.

Considera III. An non tu quoque hæctenus dictum semen
in Spinas, aut petram, aut secus viam cadere passus sis, & quo-
modo deinceps saltem hunc errorem corrigere velis. Col-
loquium ad SS. Patronos.

Punctum I I.

Considera I. Quænam sit illa terra bona, in qua semen
tribulationum fructum trigesimum, aut centesimum refert,
nimirum terram bonam esse, animam in Statu gratiæ consti-
tutam, quæ si patienter ferat tribulationes, id est, æquo, &
in divinam voluntatem resignato animo, fructum trigesimi-
um ex tribulationibus ducit; si verò etiam cum gaudio &
alacritate easdem suscipiat, & cum S. Francisco Xaverio am-
plius, amplius clamet, sexagesimum parere censenda est; si
verò etiam constanter in simili Statu perdurat, tunc centesi-
mus fructus ab illa merito sperari potest, quem quidem
Chri-

Christus copiosè retulit, utpote qui obediens factus est usque ad mortem crucis.

Considera II. Si filius hujus sæculi desiderio lucri temporalis impulsus tantopere optant terram bonam, ex qua copiosam messem referant, sique tot ac tantas industrias ac labores adhibent, ut terram suam bonam efficiant, quanto magis tu omnem industriam adhibere debeas, ut terram animarum ad excipiendum fructuosè tribulationum semen optatum fecundissimamque efficias.

Considera III. Quomodo hac in parte te hactenus gereris, & gerere deinceps velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quâ potissimum industriâ terram animarum cundam efficere, & supra dictas tres proprietates, scilicet patientiam, alacritatem, atque constantiam inter tribulationes obtinere possis, an non præ alijs placebit, & proderit, ut de vos sanguinis ex vulneribus Christi profluentes in eandem animam tuam derives? si enim aqua naturalis tantam vim habet ad agros naturales fecundandos, quanto magis virtus hæc sanctissimo Christi Sanguini respectu terræ spirituum concedenda erit? Certè S. Augustinus ser. 32. ad Fructuosum in eremo dicere ausus est, nihil tam salutiferum esse, quam quotidie cogitare, quanta pro nobis pertulit DEVS & homo.

Considera II. Quos per Canales derivare hos rivus in vitam tuam debeas, nimirum frequenti & assiduâ meditatione, & applicatione, ita enim Christus ipse quondam viri quendam Religiosum docuit, dum gravissima desolatione oppresso dixit: Surge, & meam passionem devotè pertracta, & in amaritudine dolorem tuum vinces; quod ille factus mox liberatus est. Sed & aliâ Florentiæ Virgini cupido quæ in puteum se præcipitare statuerat, ne Sodalitatis suæ avaritatem diutiùs ferre cogeretur, idem Christus apparuit dixit: Redi à te mulier parvi animi, & cogitans, quos excruciatosque cruciatus amore tui pertulerim, sororis tue vitulas insuper habere discere.

Considera III. Quàm efficax simul, & facilis sit hæc industria, & quomodo tu quoque deinceps eam diligentius adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinellus d. 2. Med. 186, & 187. fol. 214. & 217.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 12. & illa præcipue verba bene
pendantur: Nihil DEO acceptius, nihil tibi salubrius in
Mundo isto, quam libenter pati pro Christo, si quidem ali-
quid melius & utilius saluti hominum, quam pati fuisset,
Christus utique verbo & exemplo ostendisset.

Pro septima Die.

MEDITATIO IV.

DE CONSTANTIA INTER ADVERSA.

Scopus.

Studium dictæ Constantiæ.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de viro sapiente, qui ædificavit
domum suam supra Petram, quam S. Matth. c. 7. sic narrat:
Omnis ergo, qui audit verba mea hæc, & facit ea assimilabi-
tur viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram,
& descendit pluvia, & Generunt flumina, & flaverunt
venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fut-
ura enim erat super Petram. Et omnis, qui audit verba
mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædifica-
vit suam super arenam, & descendit pluvia, & Generunt
flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam,
& cecidit, & fuit ruina illius magna. Considera, in-
quam, quam convenienter per virum hunc sapientem in-
telligatur qui vis quidem Christianus, sed maxime Religio-
sus aut Sacerdos, qui domum suam, id est, studium perfectio-
nis, posuit super petram, id est, super solidum fundamentum,
cui rudo, quicquid voluerit, superædificare potest.

Considera II. Quænam sit hæc petra, nimirum constan-
tia inter adversa, quæ in deo consistit, ut per nullam difficul-
tatem absterri se sinat à perfectionis studio continuando,
sed potius, ut Thomas Kemp. l. 3. c. 25. ait, una æquali facie
in gratiarum actione permaneat inter adversa & prospera,
omnia æqua lance pensando.

Considera III. An tu hæctenus super similem petram ædi-
ficaveris domum tuam; an verò potius similis fueris viro
stulto,

Instr. VIII.

Ff

stulto,

Stulto, qui domum suam ædificavit super arenam (ut eadem parabola loquitur) in quam irruerunt venti, & cecidit, fuit ruina ejus magna. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quem fructum ex tali constantia sperare possis, scilicet, ut, licet descendat pluvia desolationum, veniant flumina tribulationum, & sicut venti perfectionum, non cadas animo, sed eodem tenore in virtutis perfectionis studio pergas.

Considera II. Quàm præclarus, & quàm optabilis fructus, maximè Religioso aut Sacerdoti, si enim tantò pretiosius est ædificium, quantò gravior illius ruina est, ad id magis optandum, ut firmissimè consistat; quanto peroptare, & conari debes, ut nobilissimum illud ædificium perfectionis, quod non tibi duntaxat, sed DEO etiam ad gloriam & habitationem dignam præparatur, firmissimè innitatur.

Considera III. Quomodo tu his motivis excitatus deinceps gerere te, & vel nunc media ad constantiam consequendam necessaria indagare, & studiosè deinceps adhibere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quo potissimùm medio uti deinceps ad talem constantiam obtinendam, an non placebit illud quod olim Christus S. Catharinam Senensem docuit, ut licet firmiter credas, Deum esse summè potentem, ut nihil sine illius permissione tibi evenire possit; deinde pariter credas, esse summè sapientem, ut adeò omnia, quæ tibi quantumcunque adversa eveniunt, in summam tuam utilitatem convertere possit; tandem ut æquè firmiter persuadeas, etiam summè bonum esse, summèque tui amantem, ut adeò etiam velit omnia, quæ tibi accidunt, ad tuum commodum ordinare.

Considera II. Quàm efficax sit hoc remedium, quod multorum Sanctorum, & præcipuè ipsius Christi expressè approbatum, & confirmatum, utpote qui adhibito hoc remedio licet in gravissima agonia constitutus, adeò tamen

horatus est, ut ultro obviam processerit inimicis, atque in
 tota passione sua summam semper constantiam præsetulerit.
 Considera III. Quomodo tu quoque deinceps hoc medio
 uti velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2.
 Med. 172. pu. 3. fol. 128.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 21. & illa præcipuè verba
 bene ponderentur: Quanto melius ad patiendum te dispo-
 nis, tantò sapientiùs agis, & ampliùs promereris; feres quo-
 que leviùs animo, & usu ad hoc non segniter paratus.

Pro octava Die.

MEDITATIO I.

DE CÆLESTI GLORIA.

Scopus.

Desiderium Beatitudinis.

Tessera.

Vnam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in
 domo Domini omnibus diebus vitæ meæ. Pl. 14.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de cœna magna, quam sequenti-
 bus verbis S. Lucas c. 14. describit: Homo quidam fecit Cœ-
 nam magnam, & vocavit multos, & misit servum suum ho-
 stia Cœna dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt
 omnia. Et caperunt simul omnes excusare. Primus dixit
 ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: rogo
 te, habe me excusatum: Et alter dixit, juga boum emi
 quique, & eo probare illa: rogo te, habe me excusatum. Et
 alius dixit: Vxorem duxi, & ideo non possum venire. Et re-
 versus servus hac nunciavit Domino suo. Tunc iratus Pa-
 terfamilias, dixit servo suo: Exi citò in plateas, & vicos
 Crvitatùs: & pauperes, ac debiles, & Cacos, & Claudos in-
 troduc huc. Et ait servus: Domine factum est, ut imperâ-
 ti, & adhuc locus est. Et ait Dominus servo: Exi in vias
 & sepes: & compelle intrare, ut impleatur domus mea. Di-
 co autem vobis, quòd nemo virorum illorum, qui vocati sunt,
 gustabit Cœnam meam. Considera, in quam, quàm bene æ-
 terna beatitudo cœnæ comparetur, utpote in qua reperiu-
 tur

tur perfectissimè omnia illa tria capita, quæ cœnam aliam prætiosam atque optabilem facere possunt, nimirum singularis charitas & benevolentia invitantis, jucundissima conviviarum societas, & summa multiplicis delectationis abundantia, quam breviter, sed bene indicavit S. David Ps. 134. dum dixit: *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.*

Confidera II. Si famelici hujus sæculi tantopere gaudentur, si ad cœnam aliquam à Rege aut alio Domino terreno tententur, quantopere tu gaudere & exultare debeas, si autem revolvis, te ad illam cœnam, in qua omnes inebriabuntur de ubertate domûs DEI, & torrente voluptatis ejus potabuntur, & quidem per totam æternitatem, invitatum esse.

Confidera III. Quanto proinde desiderio ad dictam cœnam anhélare, seduloque cavere debeas, ne aliquid committas, propter quod ab eadem cœna excludi merearis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quid potissimum eos, qui invitati festinaverint, quò minus ad cœnam paratam venirent, nimirum villa empta, juga boum probanda, & uxor ducta.

Confidera II. Quàm frequenter etiam similia impedimenta multos, qui ad cœnam cœlestem invitandi festinaverint, nimirum concupiscentia carnis, divitiarum, honorum, ita enim S. Jacobus c. 1. indicavit, dum dixit: *Qui quisque tentatur a concupiscentia sua abstrahatur, & abstrahatur; deinde dum concupiscentia conceperit, parit partum; peccatum vero, cum consummatum fuerit, generat mortem; atque adeò etiam à cœna ista excludit.*

Confidera III. An non tu quoque simile impedimentum haecenus expertus sis, ob quod, si non omnino animam à voluntatem in illa cœna comparendi abjecisti, exiguum tantùm desiderium ad eandem conceperis. Colloquium ad SS.

Punctum III.

Confidera I. Quibus medijs hæc impedimenta facillime titèrque removere possis, scilicet ipsâ consideratione cœnæ, quâ frequenter menti tuæ repræsentes gaudiorum illa percipiendorum magnitudinem, varietatem, & duritiam

gem, ita ut, teste S. Paulo 1. Cor. 2. nec oculus viderit, nec auris audi verit, nec in cor hominis ascenderit, quæ præparavit DEVS ijs, qui diligunt illum.

Confidera II. Quàm efficax fit hoc remedium ad omnem concupiscentiam ex animo eijciendam, si enim in hoc sæculo ij, qui ad cœnam opiparam invitati sunt, ultro & libenter ad famem usque abstinent à vilioribus cibis, ut tantò majori voluptatem ex ipsa cœna percipiant, cur non libentiùs abstineat homo à voluptatibus & honoribus terrenis, ut tantò abundantius hæc omnia in cælis percipere mereatur; certè S. Augustinus lib. de moribus dicere ausus est, tantam esse jucunditatem lucis æternæ, id est, incommutabilis Sapientie, ut, etiamsi in ea non liceret amplius manere, quàm unius diei morâ, propter hoc solum innumerabiles anni hujus vitæ pleni delicijs & circumfluentia bonorum temporalium rectè meritoque contemnerentur.

Confidera III. Quomodo tu deinceps hoc medio uti velis, & assiduò tibi occinere: *Sursum corda*. Aut cum S. Ignatio: *O quàm sordet mihi terra, cùm calum aspicio, & confidero*. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 49. & illa præcipuè verba bene perpendantur: Pensa, fili, horum fructum laborum, celestem finem, atque præmium nimis magnum, & non habebis inde gravamen, sed fortissimum patientiæ tuæ solamen.

Pro octava Die,

MEDITATIO II.

DE CULTU SANCTORUM
PATRONORVM.

Scopus.

Renovatio amoris erga dictos Sanctos.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de grano Sinapis, quam S. Matth. c. 13. sic narrat: *Simile est regnum Calorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo: quod minimum quidem est omnibus seminibus: Cùm autem creverit, majus*

*est omnibus Oleribus, & fit arbor, ita ut Colueros Cali bene-
ant, & habitant in ramis eius.* Considera, inquam, quam
convenienter huic sibi regi regnum Cælorum, volucibus ve-
rò in arbore hac habitantibus Beati comparentur, ut patet de
quibus S. David Pf. 83. dixit: *Beati, qui habitant in domo
tua, Domine, in secula seculorum laudabunt te.*

Considera II. Quàm perfecta sit laus ista, siue sua virtute
voci, siue affectum mentis, siue virium intensiorem, siue ob-
rationis perpetuitatem consideres; quantus proinde et in
laude in DEVM honor & gloria, in Sanctos ipsos con-
tributio; in alios verò, qui audiunt, gaudium atque voluptatem
redundatura.

Considera III. Si Principes hujus sæculi tantis impedi-
mentis conducunt varios Musicos, qui voci amœnitate brevitatis
illis voluptatem aurium conciliant, sique eos, quos in talibus
te excellere advertunt, tanto favore & benevolentis con-
plectuntur, quantò magis tu colere & amare debeas Sanctos,
qui non tam te, quàm DEVM, quem plus, quàm te ipsum ob-
ligere te profiteris, tam suavi & omnibus numeris ab illis
Musica laudant. Vide ergo, an hæcenus debitum honoris
& amorem illis exhibueris, & quid deinceps facere velis.
Colloquium ad eosdem SS. Patronos, renovando formula,
qui eos in Patronos eligere consuevisti.

Punctum II.

Considera I. Quem potissimum honorem & cultum
requirant Sancti; an non putas idem tibi dicturos, quàm
olim S. Angelus Raphaël Tobie utrique dixit, qui cum pe-
rent, ut pro beneficijs collatis dignaretur dimidiam partem
eorum, quæ attulerant, accipere, respondit: *Benedicite
DEVM cali, & coram omnibus viventibus confirmate,
quia fecit vobiscum misericordiam suam.*

Considera II. Quo modo benedicere DEVM cum Sanctis
debeas, videlicet bene semper agendo, id est, quotidiana
opera perfectè obeundo; ita enim docuit S. Augustinus in
148. dum dixit: *Vis semper laudare DEVM? benefacere
& semper laudasti DEVM.* Quàm non tantum DEO
notificus, Sanctisque acceptus, sed tibi etiam proximo
salutaris sit iste modus colendi Sanctos; utpote qui

aliud sit, quàm optima vita, unde merito quidam ce-
dunt:

Sanctorum est cultus pulcherrimus optima vita.

Quàmque facilis & jucundus sit, & quàm adeò prudenter fa-
ciendus sis, si plerasque tuas minores devotiones in hunc cul-
tum utpote longè solidiorem convertas. Colloquium ad
Christum, gratias agendo, quòd & Sanctos tantâ gloriâ bea-
veris, & tibi tam utilem, solidumque eos colendi modum
suggesserit.

Punctum III.

Confidera I. Quos fructus ex tali cultu sperare possis, ni-
mirum mutuum sanctorum Patronorum erga te amorem,
unde triplex tibi fructus orietur, videlicet continua tuarum
actionum approbatio & complacentia ab iisdem SS. Patro-
nis tuis concipienda, efficax pro quâvis re tibi impetranda
concessio & constans contra omnia adversa, periculâque pro-
tectio.

Confidera II. Si tam jucundum est in hac vita habere
amicum aliquem, qui sincerè diligit, & à quo certam opem
& protectionem in quacunque necessitate & periculo exspe-
ctare possis, quantò jucundius tibi sit futurum, habere tot
tamque potentes & fideles amicos in cœlis, quorum auxilio
non a temporalibus duntaxat, sed æternis malis liberari,
neque naturalem duntaxat, & perituram felicitatem, sed æ-
ternam beatitudinem omnibus bonis affluentem consequi
possis.

Confidera III. Si hæc motiva suadent omnes Sanctos
speciali cultu venerandos esse, quanto majori amore & ve-
neratione colere debeas ipsam Dei Genitricem, utpote quæ
& plus amat Deum & te, quàm reliqui Sancti; & potentius
suo patrocinio defendere potest; & efficacius suo patrocinio
votorum aut propositorum tuorum impletionem obtinere.
Vide ergo quomodo deinceps te erga hanc quoque gerere ve-
lis, & per ardens colloquium formulâque Sodalitatis tuum
erga ipsam amorem restaura.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 58. & illa præcipuè verba he-
ne ponderentur: Ego laudandus sum in omnibus Sanctis
meis; ego super omnia benedicendus sum & honorandus

Pro octava Die.

MEDITATIO III.

DE ORDINE DIURNO ORDINANDO

Scopus.

Actiones quotidianæ reformandæ.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de sagena missa in mare, & omni genere piscium congregante, quam cum impleta educentes, & secus litus sedentes, elegerunt bonos in retibus, malos autem foras miserunt, uti S. Matth. c. 13. narrat. Considera, inquam, quàm convenienter per hanc sagenam tantum regnum cælorum, sed etiam ordo diurnus quotidianarum actionum tuarum intelligatur; nam & hic foras hætenus tam malas, quàm bonas actiones congregabat.

Considera II. Quodnam sit tuum hac in re officium, ut inquit ut tu quoque nunc sed eas, & bonas quidem actiones eligas, & retineas deinceps continuandas, & perficiendas, malas autem & inordinatas foras mittas.

Considera III. Quænam sint actiones bonæ, quæ nobis id quod discurrendo per singulas totius diei actiones intelliges. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quem fructum ex tali reformatione actionum sperare possis, videlicet ut singulas bene atque perfecte obire discas.

Considera II. Quàm præclarus sit iste fructus, & quomodo optandus Religioso aut Sacerdote, utpote qui hujusmodi statum aggressus est, ut perfectioni consequendæ omnem operam suam impenderet; cum autem arbitriam bonitas atque perfectio ex fructibus cognoscatur, consequens est, ut ille quoque Religiosus aut Sacerdos perfectus censetur, qui quotidianas actiones, quibus tota ipsius

vita constat, perfectè exercere didicit; ad quam artem ad-
discendam cum summe conducatur Ordinis diurni exacta ob-
servatio, merito maxime eandem facere, & in eo observan-
do omnem diligentiam adhibere oportet.

Considera III. An non ob negligentiam in hujus ordi-
nis observatione commissam tu quoque hastenus minus pro-
feceris in perfectione, & quomodo proinde vel deinceps ac-
curatius eum observare velis. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ media potissimum adhibere debeas ad
exactam ordinis diurni observationem procurandam; tria
præcipue suaserim. Primum est, ut sæpius mediteris, benè-
que perpendas, quantum momenti positum sit in actionibus
quotidianis perfectè obeundis. Secundum est, ut non me-
dè examen particulare super singulas actiones, saltem potio-
res accuratè instituas, sed etiam in generali examine diligen-
ter inquiras impedimenta, quæ potissimum obstant, quò-
minis opatum in hoc exercitio profectum facias, eaque per
convenientia remedia remove studeas. Tertium est, ut bre-
vem vitæ tuæ terminum tibi circumseribas, atque adeò de
die in diem, de hora in horam vivas, dicásque cum S. David
Ps. 60. *Sic Psalmum dicam nomini tuo in saculum saculi,
& credam vota mea de die in diem.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc media ad dictum
finem brevi tempore obtinendum, uti quotidiana experien-
tia satis demonstrat.

Considera III. Quomodo tu hætenus media ista adhi-
bueris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloq. ad Chri-
stum cum congruis affectibus.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 19. & illa præcipue verba
bene ponderentur: omni die renovare debemus propositum,
& ad fervorem nos excitare, quasi hodie primum ad conver-
sionem venissemus, atque dicere: adjuva me Domine Deus
in bono proposito, & sancto servitio tuo, & da mihi nunc
hodie perfectè incipere, quia nihil est, quod
hætenus feci.

Pro octava Die.

MEDITATIO IV.
DE AMORE DEI.

Scopus.

Augmentum dicti Amoris.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Rege faciente nuptias filio suo, quam S. Matth. c. 22. sic describit: *Simile factum est regnum cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare invitatos ad nuptias, Et vocabant venire. Iterum misit alios seruos: dicens: dicitis invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei Et vitula occisa sunt, Et omnia parata sunt: venite ad nuptias, illi autem neglexerunt: Et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt seruos ejus, Et contumelios affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est: Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, Et civitatem illorum accendit. Tunc ait servis suis: Nuptia quidem parata sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, Et quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos Et bonos: Et impleta sunt nuptia discumbentium. Interea autem Rex ut videret discumbentes, Et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? at ille obmutavit. Tunc dixit Rex ministris; ligatis manibus, Et pedibus mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus Et stridor dentium.* Considera, inquam, quam convenienter regnum cœlorum nuptiis comparetur, uti enim nuptia contractus indissolubilis, per quem duæ personæ ad matrimonium habiles conjunguntur in ordine ad perpetuam habitationem, ita in cœlo conjungitur per visionem beatificam Anima cum Deo, eique vinculo indissolubili amicitie connectitur, ut perpetuò cum illo habitet, & lætetur.

Considera II. Quàm omni ex parte felices & præstantes sint hæ nuptiæ; si enim sponsum consideres, omnia in eo summa sunt; si sponsam, & hæc pulchritudine suâ, & ornamentis omnem humanam æstimationem superabit; si nuptiale convivium, tale erit, quod appetitum sine fastidio satiet; si amicos, omnes secundum cor facti; si thalamum, is erit, in quo solo quies suavissima, nec unquam interrumpenda invenietur.

Considera III. Quàm æquum sit, ut quis summè desideret his nuptiis frui, adeoque de veste nuptiali circumspectat, ex cuius defectu parabolicum istum hospitem à nuptiis exclusum esse novimus. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quænam sit ista vestis nuptialis, quâ induti esse debent, qui ad nuptias istas admitti cupiunt, nimirum charitas, quâ Deus ex toto corde, totis viribus, & ex tota fortitudine diligitur.

Considera II. Quid sit ex toto corde diligere, nimirum multa agere & pati pro Deo, id est, non alio fine, quàm ut Deo placeas, tuumque erga illum amorem declares.

Considera III. Quanto dignior est nuptialis hospes, tanto elegantior quoque ac pretiosior vestem plerumque habere soleat, Sacerdotes autem omnes alios homines dignitate longè excellant, quantopere tu studere debeas, ut non vulgarem duntaxat charitatem, sed talem, quæ tantam decet dignitatem, procures. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus mediis talem charitatem obtinere possis, præ reliquis efficax fore iudico, si frequenter perpendas motiva amoris, certòque tibi persuadeas, ea in Deo infinitius perfectius, quàm in creaturis reperiri.

Considera II. Quænam motiva amoris communiter ab Ethicis & Theologis assignari soleant, nimirum pulchritudo, bonitas, amor, similitudo. Compara ergo quoad hæc omnia Deum cum creaturis, & vide, quanto perfectius in Deo velut fonte, quàm in creaturis reperiantur.

Considera III. Quàm facilè simul & efficax sit hoc remedium

dium; quis enim sitibundus non malit ex ipso fonte, quam ex lacuna aut cisterna aquam haurire? quis famelicus non malit verum, saporis dissimulatumque cibum, quam depictum fructum satiandæ adhibere? quis pauper non malit thesaurum, quam paucos nummos accipere? quæ virgo non potius in sponsam eligat formosissimum juvenem, quam deformem & leprosum Æthiopem? an non ergo & tu illatibi S. Anselmi præ clara verba applicabis: *Quid vagaris ô Homuncio, quæres bona anima & corporis? quære unum bonum, in quo est tibi me bonum, & sufficit.* Colloquium ad Christum illa S. Bernardi verba eum affectu repetendo: *IESU summa beatitudinis, mira cordis iucunditas, incomprehensa bonitas, tam fringat charitas.*

Legatur ex lib. 3. de imitatione c. 5. & illa præcipue verba bene perpendantur: Amor volat, currit, & lætatur, liber est, & non tenetur: dat omnia pro omnibus, & habet omnia in omnibus, quia in uno summo super omnia quietus, quo omne bonum fluit, & procedit.

MEDITATIO Finalis.

DE GRATIARUM ACTIONE PRO FELICI SUCCESSU EXERCITIORUM.

Scopus.

Fortis & constans Propositorum Executio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de arbore fici, quam S. Lucas 13. sic narrat. *Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quarens fructum in illa & non invenit. Dixit autem ad Cultorem vineæ: Ecce annis tres sunt, in quo venio quarens fructum in ficulnea hac, & non invenit. Succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? et ille respondens dicit illi: Domine, dimitte illam & hoc annus usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: Et si quidem fecerit, fructum: sin autem, in futurum succide eam.*

Considera, inquam, quam bene tibi hæc parabola applicari queat, quam convenienter tu dicaris arbori

quam Deus in vinea Ecclesiae vel Religionis plantaverat, sed pro dolor, fructum optatum in te haecenus non invenit.

Considera II. Quanta sit bonitas Dei, qui, cum iustissime possit, succidi te non iussit, sed paratus adhuc est uno anno expectare, ut tandem aliquando speratos fructus offeras, indeque in his exercitijs denuo te fodit, & excolit per tot, tamque salutares inspirationes ac illustrationes, tam copiosas consolationes, & tot denique tamque vehementes animi ad omne bonum commotiones.

Considera III. Quam æquum sit, ut vel nunc tandem omnes vires contendas in perfectionis studio tamque liberali & beneficæ Dei culturæ aliquando respondeas. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quem potissimum à te deinceps fructum erigat, & expectet Deus, nimirum seriam & constantem propositorum executionem, in hac enim totus exercitiorum tuorum fructus consistit, ut merito de tuis propositis illud Christi dictum Luc. 10. applicare possis: *Hoc fac, & vises.*

Considera II. Quodnam sit breve tuorum propositorum compendium, scilicet: ut denuo singulari cum fervore omnium, quæ retrò sunt, oblitus, ad anteriora te convertas, id est, ad destinatarum perfectionis scopum atque bravium contendas, adeoque omnibus, quæ te impedire poterant, relictis, seriò atque constanter Christum per veram imitationem sequaris, mundòque actibì crucifixus soli DEO vivas.

Considera III. Quàm Deo gratus, tibi que ac proximo salutaris, jucundusque futurus sit iste fructus, quàm æquum proinde sit, ut omnem diligentiam adhibeas in fructu isto proferendo. Colloquium ad B. V. rogando, ut proposita tue suis purissimis manibus Christo offerre, & copiosam ad ea exequenda benedictionem impetrare dignetur.

Punctum III.

Considera I, Quibus medijs dictam propositorum tuo-
rum

rum executionem promovere possis; an non tria hæc præ
 exeteris placebunt? Primum oratio frequens, per quam
 Deo per SS. Patronos necessaria efficacique ad talem execu-
 tionem gratia petatur. Secundum frequens talium propo-
 sitorum renovatio, maximè in quotidianis meditationibus
 & examinibus, atque in hebdomadarijs, mensurisque recol-
 lectionibus. Tertium generosa sui victoria in ponendo
 aliquo impedimento removendo, ita enim Thomas Kemp-
 l. 1. c. 25. indicavit dum dixit: *Enim Verò illi maxime in
 Virtutibus præ ceteris proficiunt, qui ea, quæ sibi magis gra-
 via & contraria sunt, viriliter vincere nituntur; nam
 homo plus proficit, & gratiam meretur amplius, quo magis
 se ipsum vincit, & in spiritu mortificat.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, & veritas
 etiam experientiâ confirmata, ut qui majorem tui profectus
 partem illis adscribere debeas.

Considera III. Quomodo deinceps illa adhibere videas.
 Colloquium ad Christum rogando, ut, sicut te in solitudine
 nem hanc introduxit, ita etiam educere dignetur, sic carere
 ut prius benedictionem tibi copiosam largiatur, qui ad
 psum exemplum generosè cum hostibus tuis congredi, & vic-
 citèrque vincere possis.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 10. & illa præcipue verba
 bene ponderentur: Qui gratiam Dei retinere desiderat, sit
 gratus pro gratia data, patiens pro ablata; oret, ut
 redeat; cautus sit, & humilis, ne
 amittat.

